

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๓

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพุธที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๒ ถึง ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๑

ครั้งที่ ๑๓/๒๔๘๑. (สามัญ) ชุดที่ ๓

๑. รัฐบาลตอบกระทู้ถามของสมาชิก

- ก. เรื่อง การกำจัดขยะใน แม่น้ำ ลำคลอง
ต่าง ๆ ของนายอำเภอ ๗๑๕-๗๑๗
- ข. เรื่อง เบี้ยเลี้ยงชีพของพนักงานรถไฟ ของ
พระยาอมรฯ ๗๑๗-๗๑๘
- ค. เรื่อง วิทยุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๑ ของพระยาอมรฯ ๗๑๘-๗๑๙
- ง. เรื่อง เงินเดือนของ ตำแหน่ง สรรพสามิต
จังหวัด ของนายเอก ๗๑๙-๗๒๐
- จ. เรื่อง ให้ รางวัล แก่ สรรพวิตร และ แพทย์
ประจำตำบล ของนายจำรัส ๗๒๐-๗๒๒
- ฉ. เรื่อง จ่ายเครื่องเขียนให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน
ของนายจำรัส ๗๒๒-๗๒๓
- ช. เรื่อง ปรับปรุง คุณภาพ ของ สรรพวิตรและ
แพทย์ประจำตำบล ของขุนอนุสรกรรณ ๗๒๓-๗๒๔

(๔)

- ข. เรื่อง^A ทน^A ค้าง^A ชั่ว^A ระยะเวลา^A ของ^A ร.ท. สมัย ๗๒๔-๗๒๖
- ฉ. เรื่อง^A การ^A รวม^A การ^A ขน^A ของ^A ตาม^A สถาน^A ไร่^A ไฟ^A
ของ^A นาย^A พัน ๗๒๖-๗๒๘
๒. เรื่อง^A ร่าง^A พระ^A ราช^A ข^A บัญญัติ^A เวน^A คิน^A อสัง^A หาร^A ิม^A ทว^A พย^A
เพื่อ^A จัด^A สร้าง^A สถาน^A ที่^A คลอง^A การ^A เกษ^A ทร^A กลาง^A จัง^A-
หวัด^A พระ^A นคร^A (ละ^A ยับ^A ที่^A ๒) พุ^A ทศ^A ศัก^A ติ^A ราช^A ๒๔๘๑ ๗๓๐-๗๓๔
๓. เรื่อง^A ร่าง^A พระ^A ราช^A ข^A บัญญัติ^A ด้^A ควบคุม^A สุน^A ถาน^A และ^A ฌา^A ปณ^A
สถาน^A พุ^A ทศ^A ศัก^A ติ^A ราช^A ๒๔๘๑ (พิจารณา^A เป็น^A
วาระ^A ที่^A ๒-๓) ๗๓๔-๗๕๒
๔. เรื่อง^A ร่าง^A พระ^A ราช^A ข^A บัญญัติ^A เวน^A คิน^A สยาม^A พุ^A ทศ^A ศัก^A ติ^A ราช^A
๒๔๘๑ ๗๕๒-๗๖๑
๕. เรื่อง^A ร่าง^A พระ^A ราช^A ข^A บัญญัติ^A โอน^A กรรม^A สิ^A ทธิ^A ทก^A ษณ^A ษัง^A
เป็น^A สา^A ธาร^A วน^A สม^A บัติ^A ของ^A แผ่น^A คิน^A คำ^A บล^A ยั^Aง^A อำ^A-
เภอ^A ยั^Aง^A จัง^A หวัด^A ติ^A อย^Aล^A ๑ ให้^A วั^A ค^A หน^A ของ^A เม^A ื่อ^A และ^A
โอน^A กรรม^A สิ^A ทธิ^A ทว^A ค^A หน^A ของ^A เม^A ื่อ^A คำ^A บล^A ยั^Aง^A อำ^A-
เภอ^A ยั^Aง^A จัง^A หวัด^A ติ^A อย^Aล^A ๑ ให้^A วั^A ค^A ระ^A ทรวง^A การ^A คลัง^A พุ^A ทศ^A
ศัก^A ติ^A ราช^A ๒๔๘๑ ๗๖๑-๗๖๓
๖. เรื่อง^A ร่าง^A พระ^A ราช^A ข^A บัญญัติ^A ห้าม^A นำ^A ของ^A ที่^A มี^A การ^A
แส^A ก^A งด^A กำ^A หนด^A เป็น^A เต้^A ใ^A ้เข้า^A มา^A พุ^A ทศ^A ศัก^A ติ^A ราช^A ๒๔๘๑ ๗๖๓-๗๖๘
๗. เรื่อง^A ร่าง^A พระ^A ราช^A ข^A บัญญัติ^A ว่า^A ด้^A ้วย^A การ^A ช^A ัก^A กัน^A แห^A ง^A
กฎ^A หมาย^A พุ^A ทศ^A ศัก^A ติ^A ราช^A ๒๔๘๑ (พิจารณา^A เป็น^A
วาระ^A ที่^A ๒-๓) ๗๖๘-๗๗๐
๘. เรื่อง^A ร่าง^A พระ^A ราช^A ข^A บัญญัติ^A เวน^A คิน^A อสัง^A หาร^A ิม^A ทว^A พย^A
ใน^A ที่^A อย^A ท^A อำ^A เภ^A อ^A ส^A ติ^A อำ^A เภ^A อย^A าง^A กระ^A ยี่^A จัง^A หวัด^A
พระ^A นคร^A พุ^A ทศ^A ศัก^A ติ^A ราช^A ๒๔๘๑ ๗๗๐-๗๗๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๓/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพุธที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนมัสการชาติมาประชุม ๑๓๕ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบเรื่องหนึ่ง คือ ได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ศกนี้ จาก พ.อ. พระสงฆ์สามเณร มีความว่า ขอลาออกจากสมาชิกภาพตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป จึงแจ้งให้ท่านทราบที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาฯ: ในวาระต่อไป ขอให้ท่านรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าประชุมอันเป็นที่เรียบร้อย

ในวาระต่อไปกระทู้ที่ ๑ ของนายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา เรื่องทำรั้วคอกไม้ ในแม่น้ำลำคลองต่างๆ

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้

ถาม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ครั้งต่อไปนี้ ตามแม่น้ำที่
สำคัญๆ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำนครไชยศรี ลำแม่น้ำน้อยใน
จังหวัดสิงห์บุรี และแม่น้ำลำคลองที่สำคัญอีกหลายแห่ง ได้มีคอกจน
อยู่ใต้น้ำ หรือไหลจนพินน้ำ ตามฝั่งลำน้ำน้อยๆ ทั่วไป ไค้เคย เป็นภัย
แก่เรือราษฎรที่สัญจรไปมาทุกขั้ว รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะจัด
การช่วยเหลือ รักษาความปลอดภัยใน ทรพัย สิ้น และชีวิตของ ราษฎร
เฉพาะเหตุสยเนืองมาจากเรือคองโค่นคองในแม่น้ำลำคลองตามกถกล่าว
มาแล้วนั้นอย่างไรบ้างหรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: กระทรวงมหาดไทย
ขอตอบว่า กระทรวงนี้ตาม กวางขวางมาก ไม่ ระบุสถานที่ และ เหตุ
การณ์ ให้แน่ชัด จึงไม่สามารถจะตอบให้ตรงได้ แต่อย่างไรก็ดี
โดยปกติใน แม่น้ำเหล่านั้น หาปรากฏว่าไค้มีคอกไม่ อยู่มากจน เป็นเหตุ
กระทำให้ เป็นภัยแก่เรือราษฎรที่สัญจรไปมาตามกระทุ้นไม่ เพราะตาม
ปกติเมื่อปรากฏว่าเกิดมขินดังกษะเป็นอันควรวชไค้แล้ว เจ้าหน้าท้ฝ่าย
ปกครองย่อมมีหน้าท้ช่วยระกการทำให้สาชอยู่เสมอ

ส่วนนโยบายย้ารง การ คมนาคม ทางน้ำให้ ปลอดภัย เพื่อ ความ
สะดวกใน การจราจร และขนส่งนั้น รัฐบาลกำลังพิจารณาโครงการ
อยู่แล้ว

นายอำเภอ อิศรางกร ณอยุธยา (สิงห์บุรี): ขอดถามข้อเท็จจริง
สักเล็กน้อย เช่นในจังหวัดสิงห์บุรี ๓ ฟากแม่น้ำในระยะเพียงหนึ่งกิโล-

เมตรมิตอยู่ระกระหลาย เช่นวิทยาลัยได้วิทยากรจากจังหวัด
ข้างหรือเปล่า

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ท่านที่คนขึ้น
เพราะอย่างนี้ตามที่ท่านผู้ใดก็ตามได้ชกตามในกรณีที่มีข้อสมจะ
มีอย่าง และเป็นหน้าที่ของจังหวัดที่จะต้องทำ และโดยเหตุที่เวลานี้
มีการรวมการสำหรับสำรวจแม่น้ำลำคองที่คนขึ้น มีคองไม้ และ ซัดขวาง
ก่อกำรวางร และถาวรคองคองและถาวรคองน้ำเพื่อให้สะดวก การรวม
การชุกนี้ก่อกำเนินการประชม และพร้อมที่จะเสนอโครงการต่อรัฐบาล
ใค้อยู่แล้ว

นายอำเภอ อิศรางกูร ณอยุธยา (สิงห์บุรี) : ขอขอรเรียนถาม
อีกว่าคองไม้ข้าง ๆ สองฟากแม่น้ำเจ้าพระยา คิงก็กรวยเรียน มาแล้วใน
ข้างของ สิงห์บุรี จัันนาค รัฐบาลจะโปรดช่วยทำลายภายใน พ.ศ.
๒๔๘๒ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๓ จะใค้หรือไม่

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ข้อเท็จจริงนั้นไม่
ใค้ วิทยากรจากจังหวัด ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นจริง ข้าพเจ้าวิ้วว่าจะ
ไปสอยสวนและสิ่งใค้เข้าจกการช่วยเหลือ

ประธานสภาฯ : กะที่คองไม้ของ พล.ต. พระยามอมวิสัยสรเดช
เรื่องเบียงเลี้ยงชีพของพนักงานรถไฟ

พล.ต. พระยามอมวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอคองการ
ถาม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจ คิงคองไปนี้ พนักงานรถไฟ

สภาผู้แทนราษฎรให้ส่งเงินในเวลาต่อไปหรือไม่นั้น จำจะต้องพิจารณาเหตุผลและข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏในทางปฏิบัติตามที่ของ ผู้แทนราษฎรเป็นเครื่องประกอบ และเรื่องเช่นนี้เกี่ยวข้องกับแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง ซึ่งถ้าหากจะมีการแก้ไขก็คงจะต้องผ่านการพิจารณาจากสภาฯ นี้ด้วยความเรียบร้อย

ประธานสภาฯ: กระทู้ข้อ ๒ ของนายเต็ก กังคานนท์ เรื่องเงินเดือนของตำแหน่งสรรพสามิตจังหวัด

นายเต็ก กังคานนท์ (กาญจนบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง ดังต่อไปนี้ คือ ตำแหน่ง สรรพสามิตจังหวัดโดยมากทราบว่าได้ เงินเดือนไม่ถึงขั้นค่าของคณะกรรมการจังหวัด (๑๕๐ บาท) เช่นสรรพสามิตจังหวัดกาญจนบุรี ในเวลานี้เช่นนี้ แต่ตำแหน่งนี้ทางราชการถือว่าเป็น คณะกรรมการจังหวัด ขอทราบว่ารัฐบาลจะแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

หลวงนฤเบศรมานิต รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบว่า ตำแหน่ง สรรพสามิตจังหวัดที่ ได้ เงินเดือนไม่ถึงขั้นค่าของคณะกรรมการจังหวัดนั้น ทางราชการพยายามหาทางขยายอัตราให้สูงขึ้นอยู่เสมอ แต่ก็ยังขยายให้สูงขึ้นอีกไม่ได้ ถัดเนื่องจากงบประมาณยังไม่ได้ รัฐบาลเห็นว่าถ้าได้ เงินงบประมาณพอที่จะได้ คงให้เข้าอนคชช.ไป

นายเต็ก กังคานนท์ (กาญจนบุรี): ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ตำแหน่ง สรรพสามิตจังหวัดซึ่งได้ เงินเดือนเช่นต่ำอยู่ในเวลานี้มีประมาณ

สักที่ตำแหน่ง และรัฐบาลจะเสนอขอขยประมาณให้ ได้ตำแหน่งชั้นต่ำ
เท่าคณะกรรมการจังหวัดอื่นๆ ใน พ.ศ. นี้จะได้อหรือไม่

หลวงนฤเบศรมานิต รัฐมนตรี: ตามที่สรวพสามัคคี มีข้อความ
เงินเกินค่ากว่าตำแหน่งนี้ ขอโทษ จำไม่ได้ จึงตอบได้เพียงว่ามี
จำนวนน้อยแล้ว ได้เคยส่งมาแล้วแต่ทีแล้ว แต่ที่ว่าทางคณะกรรมการ
จัดการศึกษาเสีย สำหรับคณะกรรมการตั้งอีก แต่ว่าจะได้หรือไม่
แล้วแต่สภาฯ นี้

ประชาชนสภาฯ: กระที่ต่อไป ของนายจรัส มหาวงศ์นันท์
เรื่องให้รางวัลแก่ตำรวจและแพทย์ประจำตำบล

นายจรัส มหาวงศ์นันท์ (น่าน): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะ
ให้รางวัลแก่ตำรวจและแพทย์ประจำตำบลถึงเช่นก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน
บ้างหรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: กระทรวงมหาด
ไทยขอตอบว่า ตำรวจก้านั้น ก้านั้นเป็นผู้เลือกตั้งขึ้นเองตามพระ
ราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือและรับใช้
ก้านั้นเฉพาะตัว ทว่ามีหน้าที่ในทางปกครองโดยตรงไม่ การงานต่างๆ
ใน ส่วนราชการ มิได้ สำเร็จผลจากตัวตำรวจเอง แต่อย่างไรก็ดี
ตำรวจก็ได้ วิทยผลตอบแทนในทางอื่น เช่น ได้เงินเดือนวิชาชีพการและ
ค่าภาษีอากรแทนคราภูมิอยู่แล้ว ส่วน แพทย์ประจำตำบลซึ่งก้านั้นผู้

ใหญ่ย่านประชุมกันเลือกตั้งผู้ที่มีความรู้ในวิชาแพทย แต่งตั้งขึ้นนั้นมีหน้าที่ในการรักษาพยาบาล และได้ค่าจ้างค่ารักษาจากผู้ป่วยเป็นการตอบแทนอยู่ในตัว รวมทั้งเงินส่วนลดยังในทางภาษีอากร เช่นเดียวกับสภาวชิรภักดิ์ด้วย นอกจากนี้ในราชการพิเศษ เช่น การปลูกฝังของกันใช้ทวีปเขียนกัน แพทยประจำค่ายลดยังได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้แล้ว ดังนั้นทั้งสภาวชิรภักดิ์และแพทยประจำค่ายจึงไม่ได้รับเงินรางวัลอย่างถนัดนักใหญ่ย่าน

นายจรัส มหาวงศนันท์ (น่าน): ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า สภาวชิรภักดิ์ของถนัดนั้นที่ใด รับการยกเว้น คือ ๑. ค่าวิชาชีพการ ๓ บาท และค่ายกเว้นค่านา กิจกรรมที่เขาได้กระทำไปแล้ว ก็หน้าที่เขาที่ได้รับการยกเว้นนั้น รัฐบาลจะเห็นใจหรือไม่ แพทยประจำค่ายในเวลาฉุกเฉิน แพทย์ของรัฐบาลไม่มีพอจึงต้องอาศัยแพทย์ประจำตำบลจะต้องทำงานทั้งกลางวันกลางคืน และส่วนผลประโยชน์ ที่ว่ารัฐบาลจะให้ปลูกใช้ทวีปเขียนกันนี้ถึงที่สุดค่าอะไรหรือไม่.....

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านถามใหม่ ท่านไปอภิปราย ถามใหม่ ถามสั้นๆ

นายจรัส มหาวงศนันท์ (น่าน): ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า เท่าที่เขียนอยู่ทุกวันนี้ ทางถาวรจะไม่ยอมขยายทางสภาวชิรภักดิ์และแพทยประจำค่ายลดยัง

พ.ต. หลวงเซวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ได้ตอบมาว่า
 สारวตัวนั้นเท่ากับเป็นคนใช้ของกำนันนั่นเอง แล้วก็ตามสภาพที่เขานอนอยู่
 ทุกวัน ก็เห็นว่าเขาปฏิบัติหน้าที่พอสมควรแก่ฐานะของเขาอยู่ สำหรับ
 แพทย์ก็ได้บอกแล้วว่า ในกรณีแพทย์ประจำตำบลนั้นคือ นอกจากว่า
 เราได้มีเงินรางวัลเกี่ยวกับการใช้ราชการพิเศษ เช่นการปลูกฝั ความ
 นิยมจนถึงและประโยชน์ส่วนได้ของแก่ในตำบลนั้นก็อยู่แล้ว ในขณะ
 นี้ยังไม่เห็นโยกย้ายหรือขยับขยายให้ ก็ไปกล่าว

ประธานสภาฯ: กระทั่งต่อไปของนายจำรัส มหาวงสนันคน
 เรื่องจ่ายเครื่องเขียนให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน

นายจำรัส มหาวงสนันคน (นำ): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ในการปฏิบัติกรงาน
 หน้าที่กำนันผู้ใหญ่บ้านต้องใช้เครื่องเขียนต่าง ๆ แต่ไม่มีระเบียบให้
 กำนันผู้ใหญ่บ้านเบิกเครื่องเขียน จึงขอทราบว่าเหตุใดรัฐบาลไม่
 อนุญาตให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเบิกเครื่องเขียนไว้ใช้ในราชการบ้าง

พ.ต. หลวงเซวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: กระทรวงมหาด-
 ไทยขอตอบว่า เครื่องเขียนที่จ่ายให้กำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น ตามที่ได้
 เคยปฏิบัติมาสำหรับรายงานกิจการบางอย่างได้มีแบบพิมพ์ของทาง
 ราชการจ่ายให้อยู่แล้ว และโดยปกติเมื่อกำนันผู้ใหญ่บ้านไปติดต่อกับ
 กำนันต่างอำเภอ ถ้ามีรายงานซึ่งจะต้องทำเป็นหนังสือ ก็มาเขียนที่อำเภอ

โดยใช้เครื่องเขียนของอำเภออื่นๆเอง แต่โดยมากใช้วิธีรายงาน
โดยทางวาจา และก็ได้ปฏิบัติกันมาด้วยความเรียบร้อย

นายจรัส มหาวงศนันท์ (นำน): ข้าพเจ้าขอชักข้อไป
ว่า กิจกรรมของทางการส่งไปทางอำเภอ และกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่มี
กระดาษ จะให้กำนันผู้ใหญ่บ้านส่งปากเปล่าจะใช้เป็นทางราชการ
ได้หรือไม่

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ที่กำนันผู้ใหญ่
บ้านจะส่งด้วยปากเปล่านั้นใช้ได้

นายจรัส มหาวงศนันท์ (นำน): ที่ส่งปากเปล่าก็ลาย
ลักษณะต่างกันอย่างไร

ประชาชนสภาฯ: เขาตอบแล้วว่าบอกไม่มีก็กัน ส่งปากเปล่าก็
ใช้ได้ กระทั่งไปของชุมชนสุรกระณี เรื่องปรับปรุงคุณภาพของสารวัตร
และแพทย์ประจำตำบล

ชุมชนสุรกระณี (นครพนม): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยถึงข้อนี้ ตามนโยบายของรัฐบาลในส่วน
กระทรวงมหาดไทยที่แถลงไว้ในข้อ ๓ ว่า จะปรับปรุงคุณภาพของเจ้า
หน้าที่ฝ่ายปกครองเพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพและความสะอาดนั้น ขอเรียน
ถามว่าสารวัตรและแพทย์ประจำตำบลจะรวมอยู่ในจำพวกเจ้าหน้าที่ฝ่าย
ปกครองที่จะปรับปรุงคุณภาพด้วยหรือไม่

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: กระทรวงมหาด-

ไทยขอตอบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงคุณภาพของเจ้าหน้าที่ฝ่าย
ปกครองทุก ๆ หน่วยเท่าที่สามารถทำได้ เพราะสารวัตรกำนันนั้น
กำนันเป็นผู้มีอำนาจเลือกตั้งตนเองตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง
ท้องที่ มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยและรับใช้ ตักต้อกำนันในกิจการต่างๆ โดย
ทั่วไป เมื่อรัฐบาลได้พยายามที่จะส่งเสริมให้กำนันมี ความเป็นหัวหน้าที่คุ
ณภาพดียิ่งขึ้นอยู่แล้ว สารวัตรกำนันก็ย่อมมีคุณภาพขึ้นด้วยเป็นเงาตาม
ตัว ในส่วนแพทย์ประจำตำบลก็ มีการอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ใน
การแพทย์และการสาธารณสุขอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของนายร้อยตรีละมัย กฤษณะภักดี
เรื่องหนังก้างขำระ

ร.ต. ละมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้

๑. สำหรับหนังก้างขำระค่างตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๖-๗๗
-๗๘-๗๙-๘๐ รวม ๕ ปี ละเพราะรายที่เจ้าของนายกเทศมนตรี
รัฐบาลจะยกเลิกได้หรือไม่

๒. เงินค่างขำระขำระที่ราษฎรผู้ซื้อขำระขำระไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๑
(ขำระมาก) นั้น รัฐบาลจะยกเลิกได้หรือไม่

นายติเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบดังนี้

๑. การยกเลิกหนังก้างขำระให้ แก่ผู้ ค้างขำระ ตามที่ผู้ ตั้งกระทู้
ถามมานี้ เห็นว่าไม่ควรทำ ถ้าหากยกเลิกจะไม่เป็นธรรมต่อผู้ ก

ชำระไปแล้ว และข้อใดก็ไม่มีใครอยากชำระหนี้ เพราะฉะนั้นค้าง
ลัก ๔-๕ ปี รัฐบาลก็คงยกให้

๒. กระทรวงมี หนี้เกี่ยวกับ กระทรวง สภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชัยนาท ซึ่งได้ขอขในสภา ฯ เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๔๘๑
วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ข้าพเจ้าขอซัก
สำหรับหนี้สินของราษฎรที่หมักหมมกันเป็นเวลานานหลายปีมาแล้วเป็น
จำนวนเงินมาด ๆ ราษฎรไม่สามารถจะไถ่กันรูดทีเดียวทั้งหมด แต่ว่า
เจ้าพนักงานก็มุ่งเร่งรัดเอาเงินค้ำคะพืดคะพืดทีเดียว เพราะฉะนั้นรัฐบาล
มีนโยบายที่จะให้ชำระผ่อนผันเป็นรายปี ไปจะดีหรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี : ในเรื่องเร่งรัดได้มีหลัก
เกณฑ์แล้ว และเห็นไม่มีอะไรจะเสียได้ ก็ผ่อนผันไป อนึ่งมีข้อสังเกต
ว่าสำหรับจังหวัดปทุมธานีมีค้างมากที่สุด

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : สำหรับหนี้สินใน
การค้างชำระ เจ้าพนักงานได้สั่งให้ โอนให้แก่ผู้รับงานของที่นำไปโดยที่
ผู้รับงานอนั้นชำระค่านา ผู้รับงานของใครรับสิทธิที่ดินไป เจ้าของนาไม่
ทรวาย เพราะฉะนั้นการกระทำเช่นนี้คนรัฐบาลจะคิดแก้ไขอย่างไร
หรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี : เรื่องที่ผู้ตั้งกระทู้ถามนี้เป็นข้อ
เท็จจริง ไม่ทรวายเรื่องเลย

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี): สำหรับกะที่ที่เคยถามว่าหนักข้างซ้ายในเรือทมิฬขาว ถ้าหากว่ารัฐบาลจะเห็นอกแก่ราษฎรชาวนาเวียงฯ แล้ว เป็นบางเรื่องบางรายโดยเพราะใช้หลักเกณฑ์เอาหลักเกณฑ์ใหม่เข้ามาจะได้หรือไม่ ก็ยกเว้น

นายติเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: รัฐบาลได้วางระเบียบไว้แล้วว่าการให้ข้าวมีหลายอย่าง การแจกข้าวกิน ให้ทาน ให้ยืม หลายชนิดด้วยกัน คือหมายความว่า ถ้าในกรณีเช่นทุพพสภาพ หรือเด็กกำพร้าอะไรเหล่านี้ ก็ให้เปล่า กรณีที่ให้ยืมเห็นว่าชั้นหลักฐานและมีระเบียบในการให้ยืมอยู่แล้ว และในส่วนของให้ข่างไรนั้นก็ไม่มีหลักเกณฑ์ ก็ต้องเป็นผู้ที่จะใช้ ได้ แล้วได้วางระเบียบไว้ทั่วราชอาณาจักรแล้ว

ประธานสภาฯ: กะที่ต่อไปของนายพัน สุพรรณसार เรื่องกรรมกรชนของตามสถานีรถไฟ

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าขอตั้งกะที่ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจต่อไปนี้ คือ

๑. ขอถามว่า กรรมกรไฟฟ้านโยบายอย่างไร จึงได้วางระเบียบให้มีผู้มีอำนาจผูกขาดที่คัดคนจ้างกรรมกรรับขนส่งตามสถานีรถไฟ

๒. กรรมกรไฟจะเข้าควบคุมกรรมกรเหล่านี้เสียเองจะได้หรือไม่

พ.อ. หลวงเสรีเวียงฤทธิ์ รัฐมนตรี: ข้าพเจ้าขอตอบว่า

๑. นโยบายของกรรมกรรถไฟในการที่จะระเบียบให้มีการขนส่ง

เช่นตามสถานีรถไฟก็เพื่อควบคุมการขนส่งสินค้าบรรทุกไปมาโดยทาง
รถไฟให้เรียบร้อยเรียบร้อยตามวิถีการขนส่งโดยทั่วไป เพื่อรักษา
ความเรียบร้อยในการขนส่งของกรมรถไฟ และเพื่อรักษาผลประโยชน์
ของพ่อค้าประชาชน คือ

ก. ให้การขนส่งเป็นไปโดยเรียบร้อย

ข. ไม่ให้การขนส่งต้องเสียเวลา

ค. ให้พ่อค้าประชาชนได้ รัยความสะดวก ในการขนส่งสินค้า
และสิ่งของที่เกี่ยวเนื่องกับการบรรทุกเหมาหลังหรือห่อขุด

ง. รังษีใกล้ไกลเสียดการณและข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างพ่อค้า
ประชาชนกับกรมกร

๖. รวงและแกไขการใด เปรียบเสียบเทียบทั้งสามฝ่าย คือ
พ่อค้าประชาชนฝ่ายหนึ่ง และกรมกรฝ่ายหนึ่ง กับกรมรถไฟฝ่ายหนึ่ง

๗. เพื่อรวบรวมกรมกร ที่มีอาชีพอยู่กับกรมรถไฟแล้วให้ เป็น
หมู่เป็นพวก มีความสามัคคีซงกันและกัน และเพื่อพะยุงฐานะกรมกร
ในส่วนนี้ให้ เป็นหลักฐานมั่นคงในการครองชีพต่อไป

๘. การจก มีใคจกให้ มีผู้รับผิดชอบจากคักคองจ้างกรมกรรับ
สั่งถึงกะที่ถาม มีแต่หัวหน้ากรมกรที่กรมรถไฟไคน์แต่งตั้งไว้ประจำ
ผู้ใด รัยการแต่งตั้ง เป็นหัวหน้ากรมกรขนส่งนี้เป็นผู้ใด ผล การ
พิจารณาของคณะกรรมการตรวจเป็นหลักฐานเป็นข้อใจแล้ว เรายียบ
การขนส่งที่ใคควางไว้ ก็ใคกระทำโดย รอยคอบระมัดระวังเป็น อย่าง ค

ซึ่งกันความเสียหายและภาวะทุกข์ระเทือนกิจการค้าของพ่อค้าประ-
ชาชน ตั้งแต่ได้ยกเลิกการขนส่งคนแล้ว กรมรถไฟได้ปฏิบัติการควบคุม
กรรมกรเองโดยตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นเฉพาะ มีหน้าที่ควบคุมกรรมกร ทำ
การขนส่ง เพื่อรักษาประโยชน์พ่อค้าประชาชนของกรมรถไฟและของ
กรรมกรมิให้เสียหาย ตลอดจนการตรวจตราให้งานขนส่งดำเนินเป็น
ผลตามวัตถุประสงค์ของกรมรถไฟดังกล่าวแล้ว

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา): หัวหน้ากรรมกร
ขนส่งที่กรมรถไฟจักขึ้นนั้น ขอทราบว่าเป็นบุคคลในราชการของกรม
รถไฟหรือกรรมกรขนส่งที่ กรมบุคคลภายนอก และอีกประการหนึ่ง
หัวหน้ากรรมกรขนส่งนี้ มีรายได้อย่างไร และได้จากที่ไหน

พ.อ. หลวงเสรีเริงฤทธิ รัฐมนตรี: หัวหน้ากรรมกรขนส่ง
ที่กรมรถไฟจักขึ้นนั้นเป็นบุคคลภายนอก ส่วนรายได้ ที่ระมั้นนี้ก็ได้จาก
การที่ทำการควบคุมกรรมกรขนส่งนั่นเอง

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา): การปฏิบัติของ
กรมรถไฟเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว แสดงให้เห็นว่าหัวหน้ากรรมกรมา มีรายได้
ในค่าแรงงานของกรรมกรขนส่ง เป็นวิธีการที่ให้บุคคลซึ่งมีเงินหรือมี
ทรัพย์สินมาเก็บประโยชน์จากค่าน้ำพิกน้ำแรงของกรรมกร เมื่อรัฐบาลมี
นโยบายที่จะช่วยเหลือกรรมกรแล้ว ะเลิกหัวหน้าคนนี้จะได้หรือไม่
และควบคุมกรรมกรเสียเองโดยเจ้าหน้าที่ของ กรมรถไฟโดย ตรงระไม่
ได้หรือ

พ.อ. หลวงเสรีเรงฤทธิ วิรูมนทวี: ตามที่ผู้ตั้งกระทู้ถามเข้านั้น ก็ควรพิจารณาต่อไปว่า เมื่อกรมรถไฟจะจัดการทำเสียเอง ก็ทำได้ ในขณะนั้นกำลังพิจารณาที่จะกระทำอยู่เหมือนกันในข้อนี้ แต่ถ้าวางคนแล้วก็เป็นเรื่องจ้างคนเข้ามาทำเป็นหัวหน้ากรรมากร ซึ่งเป็นกรปลัดของเงินของแผ่นดินไปโดยใช้เหตุ เพราะฉะนั้นในขณะนั้นไม่ปรารถนาที่จะทำ คงปล่อยให้ มีหัวหน้าของกรรมากรนั้นเองมาเป็นผู้ทำไปก่อน เพราะว่าถ้าเราไม่มีหัวหน้ากรรมากร เราก็ต้องจ้างคนขึ้นเป็นหัวหน้ากรรมากรควบคุมกรรมากรเหล่านั้น ซึ่งเป็นการปลัดของเงิน

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา): การจ้างหัวหน้ากรรมากรหรือให้ผู้รับผิดชอบจากที่อื่นไปตั้งที่ใดค่อยมาแลเช่นนี้ ถ้าหากว่าจะไม่เพิ่มเจ้าหน้าที่หรือไม่จ้างคนโดยใช้ นายสถานีรถไฟ หรือเจ้าหน้าที่กรรมากรไฟควบคุมโดยไม่ต้องเพิ่มคน จะเป็นการขัดข้องหรือไม่

พ.อ. หลวงเสรีเรงฤทธิ วิรูมนทวี: ขอให้เห็นนอกเจ้าหน้าที่รถไฟ ถ้าพูดถึงนายสถานีแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าทำงานตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง นอกจากทำงานในหน้าที่ คือทาง โทรเลข โทรศัพท์ ที่จะต้องทำ การฝึกค้ำและทำการขายตั๋วและทำการขังสินค้า และจัดการขบวนรถไฟแล้ว ยังจะต้องมาอำนวยความสะดวกแก่กรรมากรอีก เห็นจะเป็นการเหลือยากว่าแรงของนายสถานี ก็จำเป็นจะต้องจ้างคนขึ้นเช่นนี้

ประธานสภาฯ: หม่อมวาระกะที่ต่อไปขอให้พิจารณาว่าพระ

ราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของหลวงศรีสุ-
พรรณกิจ ผู้เสนอไม่อยู่ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้เสนอ
ไม่อยู่ ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขายยา พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๑ ของนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ เจ้าของไม่อยู่

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา-
ริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างสถาน ที่คลอง การเกษตรกลาง จังหวัดพระนคร
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล

น.อ. พระเวชยัน ตรงสฤษดิ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
เกษตรกรรม: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาสภาฯ เพื่อ
ขอให้รับหลักการนี้ โดยมีหลักการว่า

เพื่อยกเลิกการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์บางส่วนในบริเวณสถานีทก
ลองการเกษตรกลาง

มีเหตุผลอยู่ว่า เนื่องจากการไต่ถามพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๘๐ เพื่อก่อสร้างสถาน ที่คลองการ
เกษตรกลางขึ้น ยืนยันว่ากว่ามีที่ดินบางส่วนที่ไม่ต้องประสงค์จะใช้
ในราชการ สมควรให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อก่อสร้างสถาน ที่คลองการเกษตรกลาง จังหวัดพระนคร พุทธศั-
กราช ๒๔๘๐ เฉพาะในเขตที่กำหนดไว้ในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ
นี้ และให้อสังหาริมทรัพย์ภายในเขตที่เช่นว่านี้คงเป็นของเจ้าของหรือ

ผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งปรากฏรายนามตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินั้นอยู่ตามเดิม เพราะฉะนั้นขอให้สภาฯ นี้ได้พิจารณาวิธีหลักการต่อไป

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ตามร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ที่รัฐบาลเสนอมานั้น เจ้าของนาที่ใด รั้งความกระตกระเทือนจากการเวนคืนได้ รั้งความเสียหายบ้างหรือไม่ อยากรู้อีก

น.อ. พระเวชยันตวงศ์สถมณี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ: ทบระยะเลิกการเวนคืนนี้ ทางการยังไม่ได้ จัดทำอะไรไปเลย แล้วก็ในระยะเวลาที่เวนคืนออกมาเอง เจ้าของเดิมก็ได้เก็บเงิน และทำอะไรแก่ที่ดินนั้น ไม่ปรากฏว่าได้มีการเสียหายอย่างไร

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ตามที่รัฐบาลยอมมานั้น ข้าพเจ้าพอใจแล้ว เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ ถ้าหากว่าผู้ใดเห็นด้วย โปรดขยับรอง

ร.อ. ทิพย์ ประสารสุข ร.น. ร.ท. ถึก รัตนพันธ์ ขยับรองประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินัยเพื่อลงมติ ผู้ใดเห็นควรวิธีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก
ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ จะส่งกรมการศึกษานานาชาติ

น.อ. พระเวทย์นรงค์สถิตย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์: รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาเรื่อง เพราะไม่มีอะไรมาก

ประธานสภาฯ: รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาเรื่อง ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุมมีมติ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เพราะฉะนั้นขอให้เลิกพิจารณานานาชาติ

เลขานุการสภาฯ:

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างสถานทดลองการเกษตรกลาง จังหวัดพระนคร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๐

.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรยกเลิกพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างสถานีทดลองการเกษตรกลาง จังหวัด
พชรบูรณ์ พุทธศักราช ๒๔๘๐ ฉะเพาะในเขตที่บางส่วน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวน
คืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างสถานีทดลองการเกษตรกลาง จังหวัด
พชรบูรณ์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อจัดสร้างสถานีทดลองการเกษตรกลาง จังหวัดพชรบูรณ์ พุทธศั
กราช ๒๔๘๐ ฉะเพาะในเขตที่กำหนดไว้ในแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ และให้อสังหาริมทรัพย์ภายในเขตที่เช่นว่านี้คงเป็นของ
เจ้าของโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งปรากฏว่าชื่อนามตามบัญญัติท้ายพระ
ราชบัญญัตินี้ยังอยู่ตามเดิม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่
รักษาการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาฯ: ทมทวาระที่ ๒ แล้ว ท่อไปพิจารณาในวาระ
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติสมควรจะออกใช้ เป็นกฎหมายได้
ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เห็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ร่างพระราชบัญญัติ
นี้ประกาศใช้ เป็นกฎหมายต่อไป ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา
พระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๑
ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุกที่ ๒ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอให้
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปน
สถาน พุทธศักราช ๒๔๘๑ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒

พ.ต. หลวงเซวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: มาตรา ๒ อนุ
มาตรา ๓ แก้ไขโดยกรรมการ กรรมการได้ตั้งอนุมาตรา ๓
ที่ว่า “ในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตั้งแต่วันที่
พระราชกฤษฎีกา” นั้นออก ทางรัฐบาลขอทราบเหตุผล

๑๖.๐๘ น.

นายเดือน บุญนาค (ประธานกรรมการ): ใน การ ที่

พิจารณาว่า พระราชบัญญัติระเบียบนี้ หลักการที่สำคัญที่เห็นเหตุให้
 กรรมาธิการแก้ไขในมาตรา ๒ ก็คือว่า การควบคุมสถานที่และอาณา
 สถานที่นั้น กรรมาธิการเห็นว่าเห็นสิ่งจำเป็น แต่ว่า เห็น การจำเป็น
 เฉพาะในท้องที่ที่มีชุมชนอยู่นานนั้น และท้องที่ที่มีชุมชนอยู่นาน
 นั้นนั้น โดยปกติก็มีที่จะได้แก่ท้องที่ที่เราเรียกฐานะเป็นเทศบาล
 แล้วท้องที่อื่น ๆ ซึ่งตามร่างนี้ ใส่ไว้ว่าจะไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลนั้น
 โดยปกติไม่ใช่เป็นท้องที่ที่หนาแน่น เพราะฉะนั้นในการที่จะควบคุมใน
 ท้องที่นั้น ๆ กรรมาธิการเห็นว่ายังไม่เป็นการจำเป็น และเมื่อท้องที่นั้น
 ได้มีการชุมนุมกันอยู่มากขึ้น รัฐบาลก็ควรจะได้พิจารณาจากฐานะให้
 เป็นเทศบาล และเมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว ก็ควรจะตกอยู่ในวรรค ๒
 ของมาตรา ๓ คือ เทศบาลก็จะตกอยู่ภายใต้ความควบคุมของ พระราช
 บัญญัติระเบียบนี้ ด้วยเหตุผลอันนี้คณะกรรมาธิการจึงได้แก้มาตรา ๒

พ.ต. หลวงเซวงศศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ปัญหาในเรื่องที่
 กรรมาธิการตัดออกนั้นเห็นเรื่องแน่ คือว่า ในกรณีที่เกี่ยวข้องว่า รัฐ
 บาลได้ รับอำนาจจากกฎหมายที่สภา ฯ นั้นอนุมัติไปแล้วให้ขอพระราช
 ากฤษฎีกาซึ่งก็ได้ ในกรณีซึ่งเห็นเรื่องที่จะขอขยายบังคับพิเศษในทางที่
 ไม่ทำให้เดือดร้อนแก่ราษฎรแล้ว ในกรณีเช่นนั้นรัฐบาลก็ย่อมปฏิบัติ
 มา แต่ว่าในบางกรณี ซึ่งเกี่ยวกับการบริหารและเพื่อประโยชน์แก่
 ราษฎรเป็นคุณต่อราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับ ร่างพระราช
 บัญญัติขึ้นเช่นนี้ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ ในทางที่จะส่งเสริมเพื่อ

ให้เกิดความสุขสมบูรณ์ ในกรณีที่เกี่ยวข้องการวางระเบียบการผัง เฝ้า และเก็บศพ เราเห็นว่าเป็นการสมควรแล้วที่เราควรจะมีระเบียบในการเรื่องนี้ เพื่อให้ประชาชนได้คุ้นเคยกับการจัดการ ฃาปนกิจให้เป็นระเบียบแบบแผน

นอกจากนี้ ตามข้อแถลงของท่านกรรมการว่า ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นจึงควรจะมีที่ฝังศพนั้น ไม่เป็นจริงเสมอไป ในบางกรณีเราอาจใช้ที่เพาะแม่พลเมืองไม่หนาแน่น แต่ว่ามีเหตุจำเป็นที่จะต้องใช้ที่ฝังศพ นอกจากนั้นขอให้ระลึกว่าในขณะรวมอำเภออยู่ ๔๐๐ เศษ แต่เรามีเทศบาลพอที่จะยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลได้เพียงเล็กน้อย ยังก่อนถึง ๓๐๐ อำเภอเศษที่เรายังไม่สามารถจะยกฐานะเป็นเทศบาลได้ และยังมีพระราชบัญญัติที่จะแยกเทศบาลออกใหม่แล้ว ก็ได้คำนึงถึงปัญหาเรื่องที่จะดำเนินการทางเทศบาลว่า เขาสามารถจะดำเนินการหารายได้ จึงระอนุมติให้เขากองเทศบาลได้ ในกรณีเช่นนี้รัฐบาลเห็นว่าถ้าจะรอเทศบาลแล้ว ก็จะช้าเกินไป ถ้าหากว่าไม่ขัดข้องต่อวิธีการอย่างไรแล้ว รัฐบาลควรจะขอให้สภาขึ้นร่างไว้ และการประกาศใช้นี้รัฐบาลย่อมจะต้องคำนึงโดยรอบคอบว่าไม่เป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎร และเป็นการวางระเบียบการผังเฝ้าศพให้แก่ราษฎรให้เคยที่ระเบียบอันนี้ด้วย เห็นว่าไม่เย็นกับที่ราษฎรประการใดเลย เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงอยากขอให้สภาไว้ตามร่างเดิม แต่ทั้งนี้แล้วแต่สภาฯ

๑๖.๑๒ น.

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าผู้หนึ่งได้
 เสนอคำแปรญัตติไปยังท่านกรรมาธิการ ขอให้ตัดก่อนมาตรา ๓ ออกเสีย
 ในขณะนี้ ก็โดยเหตุผลที่ว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปน
 สถานที่เสนอมานี้ ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสที่จะอธิบายคัดค้านหรืออะไรใน
 สภาได้ เพราะวันนั้นข้าพเจ้าก็ได้แสดงความจำนง แต่ไม่ได้มีโอกาส
 ได้พูด ข้าพเจ้าจึงได้เสนอแปรญัตติไปแต่เพียงมาตราที่สำคัญ คือ
 มาตรา ๓ ว่าขอตัดก่อนมาตรา ๓ ออก โดยเหตุที่ข้าพเจ้าได้พิจารณาเห็น
 ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ ในอนุมาตรา ๓ นั้นแยกโอกาสให้รัฐบาลได้
 ใช้อำนาจในการที่จะตราพระราชกฤษฎีกาขึ้น เพื่อยกยใช้ ในท้องถิ่น
 หนึ่ง ๆ ซึ่งแล้วแต่จะเห็นสมควร แต่ในโอกาสที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปแถลง
 ให้คณะกรรมาธิการพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้เสนอว่า
 ถ้าแม้ว่าจะไม่ตัดก่อนมาตรา ๓ นี้ออกแล้ว ก็ขอให้เปลี่ยนข้อความ
 ว่าเป็นให้ ออกเป็นพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็เห็นพ้องด้วย แต่ว่าทางฝ่าย
 กรรมาธิการก็เห็นว่าควรจะต้องออกเสีย ทั้งนี้ข้าพเจ้าอยากเสนอให้
 ทราบว่า ถ้าไม่ข้าพเจ้าจึงได้เสนอ ขอให้ตัดก่อนมาตรา ๓ ออก ในขณะนี้
 ก็เพราะเหตุว่าในเวลาข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วว่า งบประมาณของ
 รัฐบาลเกี่ยวกับกิจการของกรมสาธารณสุข ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่เป็นการ
 เพียงพอเลย ในการที่เราจะปล่อยให้ มีการควบคุมโดยวิธีการเช่นนี้ คือ

เห็นว่ากรมสาธารณสุขของเรากำลังเริ่มต้นจนยั้ง ข้าพเจ้ายังมองไม่เห็นว่าความก้าวหน้านั้นจะมีเพียงพอแก่เราที่จะไปควบคุมหรือ ไปยังคัมภีร์แกที่ท้องถิ่นต่าง ๆ ได้ทั่วถึง ยกตัวอย่างเช่นเงินต่าง ๆ ของกรมสาธารณสุขที่เกี่ยวกับการศึกษาหรือยั้งกันโรคต่าง ๆ นั้น โดยมากก็มีไม่เพียงพอเช่นนั้น สมมติว่ารัฐบาลจะประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับสุสานและฌาปนสถานในท้องถิ่นอื่น ๆ นอกจากที่เป็นเทศบาลแล้ว เราจำเป็นต้องต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ ทินฉักหากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไม่มี หรือว่ามีความจำเป็นจำนวนไม่เพียงพอแล้ว ข้าพเจ้าคำนึงว่าเสรีภาพของราษฎรในการที่รัฐบาลจะตรากฎหมายนั้นขึ้นใช้ จะต้องถูกกระทบกระเทือนโดยไม่มีคดียจะมีเหตุผล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะดำเนินกิจการหรือหมายความว่า จะได้พิจารณาหาเหตุผลใน อันที่จะประกาศเรื่องนั้น หรือว่า จะตราเป็นพระราชบัญญัติ หรือว่ารับรองว่าจะขยายการสาธารณสุข คือว่าให้เจ้าหน้าที่เพียงพอในการที่จะพิจารณาให้เสรีภาพแก่ราษฎรใน อันที่จะถูกบังคับตามกฎหมายนั้นให้ เป็นไปทั่วทุกแล้ว ข้าพเจ้าเองก็ไม่คิดไว้ในเรื่องนี้

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: รัฐบาลไม่มีเหตุผลใดที่จะแข็งเพิ่มเติมนอกจากนั้น ขอให้สมาชิกพิจารณาถึงมาตรา ๔ อีกด้วย คือว่า ถ้าหากว่า จะตัด มาตรา ๓ ออกแล้ว แล้วในมาตรา ๔ กรรมการจัดการเองก็ไม่ได้แก้ เช่นยังพูดไว้สำหรับในกรณีท้องถิ่นซึ่งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าเทศบาล ส่วนในท้องถิ่นซึ่งยัง

ไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่าคณะกรรมการจังหวัดหรือ
คณะกรรมการอำเภออย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างรัฐยา
ลัทธิว่า และเห็นว่าเป็นการสอดคล้องกันด้วย

๑๖.๑๑ น.

นายเดือน บุนนาค (ประธานกรรมการ) : ความจริงที่
กรรมการไม่ได้แก้ ในมาตรา ๔ นั้น ก็เพราะว่ามาตรา ๒ ยังใช้บังคับ
แก่จังหวัดพระนครและธนบุรีทั้งหมด ซึ่งจังหวัดพระนครและธนบุรีทั้ง
หมดก็มีบางแห่งซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล ด้วยเหตุนี้จึงไม่
สามารถที่จะแก้ได้

ร.ต. เนตร์ พนมวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : มาตรา ๓
ความตรีขุบาลเสนอมานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการจำเป็นที่ระต้องเอาไว้
เพราะเหตุว่าหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น เราต้องการจะควม
คุมทั่ว ๆ ไป และตามที่ประธานกรรมการขอว่าควรจะใช้เฉพาะ
ในเขตเทศบาล เพราะเหตุว่าเทศบาลนั้นมีคนหนาแน่น ข้าพเจ้าอยาก
จะเรียนเป็นข้อสังเกตไว้ว่า การตั้งเทศบาลนั้นไม่ใช่ว่าจะต้องมีคนหนา
แน่นอย่างเดียวกัน ระต้องมีเหตุอื่นประกอบอีกด้วย หรือนอกจากมีคน
หนาแน่นแล้ว เราจะต้องดูถึงรายได้ของท้องถิ่นนั้น ๆ การคมนาคมและ
เศรษฐกิจ แต่ทว่าบางอำเภอซึ่งรัฐบาลได้แต่งตั้งมาแล้วนั้นมีคนหนาแน่น
มาก แต่เหตุการณ์อย่างอื่นยังหาเหมาะที่จะตั้งเป็นเทศบาลไม่ทั้ง ๆ ที่

คนหนาแน่น ในเทศบาลก็ ข้าเอาจัดข้อมมีคนตาย ขยาลืมว่าข้อมมี
คนตาย และบางคราวอาจจะตองตายด้วยโรคระบาด หรือโรคอื่นๆก็ได้
ถ้าเช่นนั้นแล้ว เมื่อไม่มีการ ควบคุมสุสานและ ฉายนสถานแล้ว ขอให้
คิดถึงอนามัยหรือสุขลักษณะในการที่จะเผา เก็บ และฝังเหล่านั้นเป็นต้น
จะเป็นประการใด

ด้วยเหตุนี้แหละ รัฐบาลจึงได้วางหลักการต่างๆ ไป และถ้าเซต
ใดไม่มีเทศบาล ก็ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็นการสมควรอยู่
แล้ว ส่วนที่ว่าเจ้าหน้าที่ไม่พอนั้น หากเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะกรมการอา-
เภยย่อมมีเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย ทั้งฝ่ายสาธารณสุขและอื่นๆ อีกประการ
ก็ เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควร ระย็นไว้ตามว่างของรัฐบาลที่
เสนอมานี้

๑๖.๑๕ น.

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้ามีความ
เห็นเข้าข้างกรมการว่าสมควรที่จะแก้ไขแล้ว ถ้าจะพิจารณาถึงว่า
การควบคุมสุสานและ ฉายนสถานหรือศพต่างๆว่า เมื่อเราได้ พิจารณา
ถึงพระราชบัญญัติที่กระเบียบเทศบาลแล้ว เรา จะเห็นว่าหน้าที่นั้นเป็น
หน้าที่ของเทศบาลโดยตรง ไม่ใช่หน้าที่ของฝ่ายบริหารจะเข้าไปเกี่ยวข้อง
แต่ที่ขอให้พระราชบัญญัติกันออกมาได้ นั้นข้ว่าเป็นโอกาสอันดีแล้ว ถ้า
เราให้มีพระราชบัญญัติควบคุมใหญ่ๆ ไว้ เท่ากับว่าพระราชบัญญัติ

ไปควบคุมกิจการของเทศบาลอีกทีหนึ่ง แต่ถ้าพวกไปในแง่ไหนว่าเป็น
โอกาสอันดีแล้ว การสุสานและฌาปนสถานเมื่อเป็นหน้าที่ของเทศบาล
แล้ว มีพระราชบัญญัติเทศบาลขังไว้ว่าให้เทศบาลควบคุมดูแล เพราะ
ฉะนั้นหลักการส่วนใหญ่ของพระราชบัญญัตินี้จึงควรเป็นของเทศบาล
และควรใช้ในที่ซึ่งเป็นเทศบาลแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นสมควร
แล้วที่คณะกรรมการได้ปรึกษามาตรา ๓ นั้นออก

๑๖.๒๐ น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าใครจะ
สนับสนุนให้ออกมาตรา ๓ นั้นคงอยู่ตามเดิม เพราะเหตุว่าได้ระลึกลงถึงเหตุ
ผลในการที่จะบัญญัติไว้เช่นนั้น ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายพึงระลึกว่า
ถ้าหากว่าออกมาตราที่กรรมการคัดค้านคงอยู่แล้ว ราษฎรจะมีความ
เสียหายอย่างไรบ้าง นั้นเป็นหลักสำคัญ และเป็นความเดือดร้อน
อะไรบ้าง

กฎหมายบทนี้ข้าพเจ้าได้เคยสนับสนุน มาตั้งแต่ชั้นวิษยสภา
แล้วว่า โดยเหตุที่พิจารณาเห็นว่าหลักการนั้นเป็นการควบคุมอนามัยของ
ประชาชนโดยทั่วไป จึงอยู่ ถึงแม้ที่สุดว่าจะเป็นนอกเขตเทศบาล
และไม่มีคนหนาแน่น ตามที่ได้อธิบายกันมาแล้ว ก็แล้วแต่ว่าในเรื่อง
การนำศพ การเผาศพ การฝังศพ เท่าที่ใดสังเกตเห็น ในท้องถิ่นนั้น
ไม่ใคร่จะเป็นระเบียบเรียบร้อยอะไรเลย คือบางคราวบางคราวไปฝังไม่ทัน

มีภักดี แล้วกลับแสร้งถามว่าภักดี สังกัดไหนเหมือนต่าง ๆ ในบริเวณที่มคนอยู่
 ขอให้ท่านทั้งหลายระลึกดูซิว่า จะก่อกวนรำคาญให้คนในเขตต์ใดสัก
 เคียงเพียงไหน อีกประการหนึ่งถ้าแก่ ความรำคาญเช่นนี้ก็ไม่มกฎ-
 หมายอะไรที่จะไปว่ากล่าวได้ เพราะฉะนั้นในมาตราใดที่วางไว้ ข้าพเจ้า
 ใครจะสนับสนุนว่า รัฐบาลใครจะบังคับโดยทั่วไปหรือเสมอไปก็หาไม่ได้
 ก็จำเป็นจะต้องพิจารณาถึงท้องถิ่นที่เกิดความจำเป็นขึ้น ดังที่รัฐบาล
 ได้แถลงมาแล้วจึงจะพิจารณาออกพระราชกฤษฎีกาอีกครั้งหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นการที่จะไปว่า ก่อจะไม่เกิดการเสียหายอะไร นอกจากจะเป็นประ-
 โยชน์แก่ประชาชนเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันให้ เคารพไป
 ตามร่างเดิม

๑๖.๒๒ น.

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): ร่างพระราชบัญญัติ
 สู่สานและอุปถัมภ์สถานที่คณะกรรมการกัมมันต์ด้วยประการ ทั้งปวง
 กล่าวคือที่ท่ามนตรังจังหวัดสงขลากระทรวงมหาดไทยและสมาชิกผู้สนับสนุน
 สนับสนุนขอว่า ควรจะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการกัมมันต์ที่เข้ามา กล่าวคือ ของ ดิน ใดเมื่อ
 เราประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาลแล้วจึงให้ ใช้กฎหมายนี้ได้ แต่
 รัฐบาลยังไม่ทันที่จะประกาศใช้กฎหมายเทศบาลในท้องถิ่นนั้น ๆ ก็ต้อง
 การให้กฎหมายฉบับนั้นเ็นไปตามที่รัฐบาลต้องการ เ็นนวิธิของรัฐบาล

มีนโยบายเกี่ยวกับเงินจากรายการอย่างฉลาดในการที่จะเพิ่มภาษี พกอย่าง
 ตรง ๆ ก็คือว่าเพิ่มขยประมาณของชาติ ใน ราย ใ้ ให้ ักชน ึ่งอยู่
 การเพิ่มภาษีให้เหมาะสมไม่เกิดคร้อหนักเป็นใ้ แล้ววิธีการเช่นนี้เป็นวิ
 ทฉลาดที่จะเก็บเงินรายใ้เพิ่มชนแทนนเอง วิฉลาดที่ท่านกระทำคง
 จะไม่เกิดการเกิดคร้อหนักแก่ประชาชนแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย และถาวร
 กระทำอย่างนี้เกิดคร้อหนักประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นใด ๆ ที่ต่าง ๆ เหล่านั้น
 หนึ่งที่ท่านผู้แทนลยอชยาได้กล่าวไว้ว่า สถานต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาล ไม่ใ้
 ควบคุมมันมีการไปฝั่งเอาไว้ มีแรงหรือออกมาถึงที่เหล่านั้นเช่นมาตงแค
 หลายร้อย ไมยคนไม่ มีเลยอย่างที่ท่านผู้แทนว่า เพราะเหตุใ้จึงไม่มี
 เพราะเหตุว่าประชาชนซึ่งอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ เหล่านั้น ักชนามยักชน
 แล้ว ใ้รักษาสถานทำการฝั่งศพเหล่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าใ้ไปพบเห็นมาด้วย
 ตนเอง ยิ่งกว่านั้นใ้ไปนอนพักอยู่ในบ้านช้ในคราวที่สภา ๆ ักคาม ัก
 ขยข้าพเจ้าไป ๔ เดือน ๓ เดือนนั้นมาแล้วด้วยก็ เพราะฉะนั้นการที่รัฐ
 บาลกระทำใ้โดยวิธีอย่างนี้ เช่นวิธีซึ่งเก็บภาษีรายใ้เพิ่มชนเพื่อประโยชน์
 ของรัฐบาล แต่ว่าเป็นกาวเกิดคร้อหนักขยรายการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าท่านกรรมการที่ใ้ยกกว้างขึ้นใหม่เช่นนี้ เช่นที่คองใจของมหาชน
 ไม่ใ้คองใจของรัฐบาลคณะนี้โดยนั ๆ เพราะเหตุว่าคณะรัฐบาลคณะ
 นี้ยังกรณั้มีกระทำอะไรเอาใจตนเองเป็นใหญ่ ความคองการของคณะ
 รัฐบาลเป็นอย่งนี้ หากใ้มองถึงมคิของมหาชนเป็นใหญ่ไม่ ยิ่งกว่านั้น
 ถ้าใ้โหวตกลงมคิกันในเรื่องนี้เป็นคัน คณะรัฐบาลมีพวกพ้อง อยู่เต็มก

ยอมทำได้ตามสหายที่เคย แต่ถ้านักถึงมหาชนเป็นใหญ่แล้ว สภา
นักจะรมที่อื่นไว้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอวงนด้วยความเคา-
รพว่า อย่างจะทำอย่างนั้นเลย ไม่เหมาะจะสม ควรจะทำอย่างที่ท่าน
กรมการไต่ถาม ไช้มาแล้วนั้นแล้วด้วยประการทั้งปวง

ข้าพเจ้า ขอกราบไหว้ และวิงวอน ท่าน เพลมทาสทท ชยในท้องดิน
กนการต่าง ๆ ซึ่งเขายังลำบากในการเงินอยู่ เพราะว่ามีวิธีการขอออก
อนุญาต เกษคง ๓๐ บาท ถม ๓๐ บาท และค่าใบอนุญาต
หรือระเบียบละ ๕๐ บาท แล้วข้างกรณีถึงโทษ ปรบิ ตาม มาตรา ๑๕
คือไม่เกิน ๑๐๐ บาท เหล่านี้เงินต้น ความจริงสถานต่าง ๆ เหล่านี้ราษฎร
ที่อยู่ในท้องดินต่าง ๆ นั้นไม่ได้ขออนุญาตอะไรโดยต้องเสียค่าธรรมเนียม
ประการใด ๆ เลย ซึ่งได้เคยใช้มาเป็นประเพณีโบราณกาล นอกแต่ทาง
การอำเภอให้ทราบว่า สถาน กิตติกรนั้นเป็นกษัตริย์ไม่ต้องเสียอะไรเลย
แต่ในบังคับกฎหมายออกไปแล้วก็เอาผลบังคับต่าง ๆ นั้น จะต้อง ถูกเก็บ
ค่าใบอนุญาต ๑๐ บาท ๕ บาท แล้วก็ปรบิอีกตั้ง ๑๐๐ บาท เหล่านี้
เป็นต้น ถ้าใครทำผิดกฎหมายละเมิด วิธีการราษฎรได้เอาศพและผล
ศพมาโดยไม่ต้องเก็บครอื่น แต่บังคับกฎหมายละเมิดออกไป เชื้อนั้น
โดยเกิดคิดว่าทำต้องเก็บครอื่นนั้น ๆ เพราะต้องขอใบอนุญาต ๕ บาท ๑๐
บาท แล้วก็มีการลงโทษอีก เหมือนเช่นประชาชนเหล่านั้น เวลา
เศรษฐกิจของประชาชนเงินอยู่แล้ว ถ้ายังรัฐบาลทำแบบนอกนี้ก็ความ
เกิดครอื่นอนันนเกิดกับประชาชนต่าง ๆ ทว่าพระราชอาณาจักรสยามถือว่าได้

ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนปวงชนชาวสยามของวงคณะรัฐบาลนี้ด้วยความไว้วางใจว่า ขอให้เขียนไปตามคณะกรรมการพิจารณา เพราะว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับวาระการตั้งปวงแล้ว

๑๖.๒๘ น.

นายทองม้วน อัดถาก (มหาสารคาม): ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่คณะกรรมการได้แก้ ไขร่างของรัฐบาล ข้าพเจ้าใคร่อยากจะให้เขียนไปตามร่างของรัฐบาล เพราะเหตุผลสองประการ คือว่าเกี่ยวกับขณามัย และสัญลักษณ์ซึ่งบุคคลควรจะได้รับ เพราะว่าควรควบคุมสถานที่และฉาปนสถานนั้นเพื่อประโยชน์ในทางอนามัยนั่นเอง

ในการที่คณะกรรมการได้ตั้งมาตรา ๒ อนุมาตรา ๓ วรรคนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรที่จะทำออก คือว่าการควบคุมเพระนามัยและสัญลักษณ์นั้น เราควรจะให้โอกาสแก่คณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการอำเภอเป็นผู้ออกข้อบังคับควบคุมเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขสำราญของราษฎร บุคคลยอมไม่ชอบในสิ่งที่เบียดเบียนของหมิ่นให้ยอมอาศัยอยู่ในบริเวณถิ่นฐานบ้านเรือนนอนของเราเอง และข้อนั้นแหละข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเราควรที่จะให้กลบฝังแก่คณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการอำเภอเป็นผู้จัดการควบคุมเพื่อประโยชน์ดังกล่าวแล้ว ตามที่รัฐบาลเสนอมานักเพื่อประโยชน์แก่ข้าพเจ้าได้กล่าวมานี้

ประการที่ ๒ ข้าพเจ้าเห็นว่า จะแก้ไขหรือตัดออกเช่นนั้นไม่ได้ เพราะเกี่ยวกบการเขียนกฎหมายด้วย คือว่า มาตรา ๔ วรรค ๒ นั้น เจ้าหน้าทของดิน หมายความว่า ถึงคณะกรรมาการจังหวัดหรือคณะกรรมาการอำเภอเป็นผู้ออกข้อบังคับ แต่ถ้าเราไม่ประกาศตามอนุมาตรา ๓ แห่ง มาตรา ๒ แล้ว ผลตามมาตรา ๔ วรรค ๒ ก็คงไม่มีประโยชน์อะไร และ มาตรา ๑๒ วรรค ๒ ก็ไม่มีประโยชน์เช่นเดียวกัน คือว่า ข้อบังคับของ เจ้าหน้าท ของดิน ทั้งไม่ได้ ยกฐานะ เป็น เทศบาลได้ ออกตาม พระราช บัญญัตินี้ เมื่อได้ บังไว้ โดยแยกเขตว่าการอำเภอแห่งท้องถิ่นนั้นแล้ว เจ้าควนให้ ไซขังคุมไว้ เมื่อตัดออกแล้วกฎหมายนี้ใช้ ได้เฉพาะในเขตค จังหวัดพระนครและธนบุรี หรือเขตเทศบาลเท่านั้น หมายความว่า ท้องถิ่นที่ยังไม่เป็นเทศบาลยังไม่ประกาศใช้ เพราะฉะนั้นเราก็ไม่จำ เป็นอะไรที่จะต้องให้ มีเจ้าหน้าที่ของดินเช่นกรรมาการอำเภอหรือกรรมาการ จังหวัดไว้

ด้วยเหตุนี้แหละ การเขียนกฎหมายเท่ากับว่าเป็นการขัดกันอยู่ใน ตัว เพราะฉะนั้นควรให้ เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล แล้วข้ออื่น ๆ เราจะไม่จำเป็นจะต้องแก้ไข เพราะฉะนั้นขอให้ เป็นไปตามร่างเดิม ของ รัฐบาล หรือกรรมาการมีความเห็นประการใดก็อยากจะฟัง

๑๖.๓๒๕.

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (กรรมาการ): ท่านสมาชิกที่

อธิปราชเมธกนิษายที่อาจจะไม่ไต่ ฟังประธานกรรมวาจาอธิปราชไปแล้ว
 ในเรื่องเกี่ยวกับเจ้าพนักงานท้องถิ่น คือกรมการอำเภอ ตามมาตรา ๑๒
 วรรค ๒ ซึ่งท่านสมาชิกซึ่งใจนั้น ท่านประธานกรรมวาจาได้อธิปราช
 เมธกนิษาย ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ตามร่างนี้เราจึงให้ ให้อยู่ แต่
 ในจังหวัดพระนครและธนบุรีทำได้ มีเทศบาลควบคุมไปหมดไหม และใน
 เขตที่บางแห่งซึ่งไม่ได้อยู่ในเขตเทศบาลเราก็ยังมี เพราะฉะนั้นเราจะ
 คัดข้อความ ในมาตรา ๑๒ วรรค ๒ ซึ่งท่านสมาชิกถนัดว่าเมธกนิษาย
 ไม่ได้ ถ้าตัดแล้วก็แปลว่าในจังหวัดพระนครและธนบุรีนอกจากเขต
 ในท้องที่เทศบาลแล้วเราก็ไม่อาจจะควบคุมได้ เพราะฉะนั้นเราจึงคงไว้
 ข้าพเจ้าอยากจะได้ลงเพิ่มเติมอีกหน่อย เกี่ยวกับกรรมวาจา
 คัดข้อความ ในมาตรา ๒ อนุมาตรา ๓ ออก ท่านสมาชิกทูลท่านอาจ
 ไม่ได้อ่านข้อความละเอียดเพียงพอ บางทีคงจะเห็นแค่เพียงหลักถาวรก็
 นึกว่าก็อยู่แล้ว เลยไม่ได้อ่านข้อความให้หมดทั้งตัวพระราชบัญญัติ หรือ
 ไม่ได้ถูกกฎหมายให้ละเอียดละออ ความจริงตัวพระราชบัญญัติอัน
 เรียกว่าจะบังคับก็ได้ ทัมอยอำนาจให้เทศบาลจัดทำ ก็เมื่อเราใช้กฎ
 หมายนี้ไปแล้ว เรียกว่าเป็นการปฏิวัติข้าราชการเดียว ข้าราชการทั้งหมด
 เราจะตั้งคำถามพระราชบัญญัติทั้งหมด ซึ่งตาม ขธรรมนูญข้าราชการมีอยู่
 แล้วนั้น เราหาได้ มีผู้จัดการควบคุมไม่ เมื่อเราใช้พระราชบัญญัตินี้ไป
 แล้ว เราจะขอให้ มีผู้จัดการข้าราชการทั้งหมด
 กัน ถ้าหากว่าในท้องถิ่นแห่งหนึ่งแห่งใดซึ่งไม่ใช้ในเขตเทศ

บาลแล้ว เมื่อได้ใช้พระราชบัญญัติไปแล้ว ก็ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดมาขอ
 รบิขอนุญาตคงสุสานที่จะเผาศพหรือฝังศพแล้ว ทนราษฎรในตำบลนั้นจะไป
 เผาศพหรือฝังศพกันที่ไหน แต่ถ้าหากว่าในท้องที่มณฑลเทศาภิบาลแล้ว
 เทศบาลก็จัดทำได้ เพราะว่ามีพระราชบัญญัติกระชับเทศาภิบาล พ.ศ.
 ๒๔๗๖ บัญญัติไว้แล้วว่า เทศบาลมีหน้าที่เกี่ยวกับการสุสานอยู่ด้วย
 แล้วทนท้องที่มณฑลเทศาภิบาลอยู่ ตามขนบธรรมเนียมประเพณีอย่าง
 แห่งซึ่งไม่มีคนมารบิขอนุญาตเป็นนายข้าช่วยเลย เช่นจังหวัดไหนอีก
 ในทางภาคพายัพเช่นนี้ ถ้าหากว่าใช้พระราชบัญญัติไปแล้ว อาจจะไม่
 มีผู้มาขอสุสานก็แล้ว และไม่มีใครเป็นผู้จัดการด้วยแล้ว ทน
 คนในท้องที่นั้นเขาจะไปเผาศพฝังศพกันที่ไหน เขาจะต้องปฏิบัติตามมาตรา
 ๘ ขออนุญาตเป็นรายๆ ไป เรียกว่าลำบากแก่ราษฎรเป็นอย่างยิ่ง ที่
 ถ้าหากว่าในท้องที่มณฑลเทศาภิบาลอยู่แล้ว เทศบาลก็จัดทำกันเองได้ ใน
 เมื่อไม่มีเอกชนจัดการเข้าแล้ว ก็เป็นหนทางที่ราษฎรจะเอาศพไปฝัง
 ไปเผาได้ในป่าช้าเทศบาล

ถ้าหากว่าท่านคงไว้ตามร่างรัฐบาลแล้ว ก็ไม่มีปัญหาว่าจะไม่
 เกิดความยุ่งยากขึ้น เพราะเหตุว่าไม่มีผู้รบิขอนุญาตเป็นนายข้าช้า เพราะ
 เหตุว่าในท้องที่ต่างๆ ในสยามไม่เหมือนในพระนครหรือทางภาคกลางๆ
 เผาศพหรือฝังศพกันในวัด ผู้รบิขอนุญาตก็คงหาไม่ยากนัก แล้วตามทาง
 ปฏิบัติก็มีอยู่แล้ว มีผู้รักษาหรือฝังศพอยู่แล้ว ส่วนในหัวเมืองนั้นข้าพ
 เจ้าไม่รับรองว่าจะมีผู้รบิขอนุญาตทุกหนทุกแห่ง แล้วในทำนองเดียวกันนี้

ร่างของรัฐบาลก็คงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นในท้องถิ่นนอกจากเขตเทศบาล ในมาตรา ๒ จนมาตรา ๓ รัฐบาลถึงได้เขียนไว้ว่า "ในท้องถิ่นที่ยังไม่ยกฐานะเป็นเทศบาล ตั้งแต่วันประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา" ก็แปลว่ารัฐบาลก็ยังไม่บังคับเทศบาล ถ้าหากว่ายกฐานะเป็นเทศบาลเมื่อไร ก็ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาถึงจะใช้ เราจะเห็นได้ชัดว่า รัฐบาลไม่มองเห็นความจำเป็นอย่างเด็ดขาด เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกพึงฟังในเรื่องที่เราจะไม่ผู้ขออนุญาตเช่นนายข้าดำ เราจะไปฝังผีเผ่าผีกันที่ไหน อันชดชง

ประธานสภาฯ: ผู้ใดมีความเห็นตรงข้ามกับกรรมาธิการ

๑๖.๓๗ น.

พระยาสุรธรรมราช (สงขลา): เมื่อใด พงศ์คำพดลทั้งหลายก็ได้ถลาเมือกัน เราควรจะสรุปข้อที่ใดเพียงกันอยู่เป็น ๓ อย่าง

ฝ่ายผู้คัดค้านคิดว่าควรจะให้รอเทศบาลเสียก่อน จึงจะให้จัดการเรื่องการเผ่าหรือฝังศพให้เป็นที่เรียบร้อย แต่ว่าคนเราไม่ตายเสมอ ถ้าจะรอการเทศบาล การเทศบาลกว่าจะออกได้ ในท้องที่หนึ่ง ๆ เป็นการลำบาก ข้าพเจ้าเข้าใจว่าที่รัฐบาลประสงค์จะสงวนสิทธิไว้ ที่จะประกาศใช้ ในที่ใดที่หนึ่งนั้น คงจะประกาศใช้ ในท้องที่ที่มั่นคงแน่นอน เช่นในท้องที่อำเภอต่าง ๆ เป็นต้น เคยเวนเรามาเอาเอาอยู่เป็นอันมาก ซึ่งมีคนพลเมืองเกือบเท่าๆ กับเทศบาลบางแห่ง แต่เรายังไม่สามารถจัดการเป็น

เทศบาลได้ แต่การเผาศพเช่นของที่ต้องทำอยู่เสมอ เพราะฉะนั้น
การที่ระบอบเทศบาลนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมกับเทศบาลในเรื่องนี้

ส่วนที่กล่าวว่าจะเป็นการเค็ดครั้นแก่ราษฎร ว่าจะเสียเงินเสีย
ทองนั้น ประธานไทย ข้าพเจ้าเห็นว่า " คุ้มสอย "

ในข้อที่ ๓ ที่กล่าวว่าไม่มีผู้ ขอบอนุญาตนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าคงต้องมี
ผู้ที่จะมารับอนุญาตในท้องที่ที่จะประกาศใช้ ที่มีคนมาก ๆ อย่างไร
ก็ดี ทางราชการคงจะขอให้ มีผู้ ที่จะขออนุญาตให้ทุกแห่ง เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าควรระวังความว่างเกินไป

๑๖.๓๕ น.

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สหพรรคบุรี): ในการที่เราจะแก้หรือ
ไม่แก้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ความจริงเราก็ขอปรึกษาขึ้นมาเป็นเวลา
นานแล้ว รู้สึกว่าเป็นทางที่สภาฯ นั้นจะวินิจฉัยได้ แต่ว่าเราควรจะลง
ความเห็นไปอย่างไร ข้าพเจ้ารู้สึกเสียหน่อยและว่าความเต็มทน ใน
การที่เพื่อนสมาชิก ของข้าพเจ้ามาได้ โดยงั้นเอง และมาพูดเสียก็สัก
ต่าง ๆ เช่นนี้ จึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกขีกรับรอง

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านอย่าไปว่าเขาเสียเลย เขาไม่เสีย
สักรอก ทุกคนก็อยากจะให้ เชนไปตามความเห็นที่สัจวิทุกคน ข้าพ
เจ้าจะขอให้ ประชุมวันนี้นะ

นายปรักษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็น
ญาติที่ไว้ทุกข์ และกรรมาธิการยอม ข้าพเจ้าจึงขอเข้าอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกบริวาร

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเข้าอภิปรายต่อไป ขอให้ไปร
กยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๐ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอนข้าพเจ้าจะต้องขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นควรให้ขึ้นไปตามร่างของรัฐบาลขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรให้ขึ้นไปตามร่างของกรรมา
ธิการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๓ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันที่ประชุมตกลงให้ขึ้นไปตามร่างของ
รัฐบาล คือ มาตรา ๓-๖ อันมาตรา ๓ ให้คงไว้ตามร่างเดิม

เลขานุการสภาฯ : มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ: ทมควาระที่ ๒ แล้ว ทั่วไปพิจารณา ในวาระที่ ๓
ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขอันควระออกใช้ เป็นกฎหมายที่
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๖ คน

ประธานสภา ฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภา ฯ: เป็นอันที่ประชุมตกลง ให้ออกพระราชบัญญัติ
นี้ใช้ เป็นกฎหมายต่อไป ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติ
เรือสยาม พุทธศักราช ๒๔๙๑ ของรัฐบาล

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเรือสยาม พุทธศักราช
๒๔๙๑ โดยมีหลักการ ๓ ประการ

๑. ให้มีการจดทะเบียนเรือสยาม
๒. ให้คนไทยมีโอกาสประกอบอาชีพทางเรือค้ำจุน
๓. ให้การจดทะเบียนเรือที่ใช้สำหรับการค้า และที่ใช้สำหรับ

การประมง มาอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน

เหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา ได้มีปรากฏอยู่ใน
ในร่างพระราชบัญญัติแล้ว นอกจากนั้นรัฐบาลขอแสดงว่า

ความที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะบำรุงการพาณิชย์ การค้า
ของประเทศสยามเอาไว้ให้รุ่งเรืองขึ้นนั้น การขนส่ง การคมนาคมนี้

เป็นเครื่องมือนันทงสำหรับกวาดไม้ใช้เฉพาะแต่เรือในน่านน้ำ
สยาม คือน่านน้ำล้าคลองภายในประเทศเท่านั้น ที่จะต้องควบคุม
นอกจากนี้แล้ว เราจะต้องมีเรือตามชายฝั่ง และอาจจะมีเรือเดินระหว่าง
ประเทศในภายหลังก็ได้ แต่โดยเหตุที่เรือเหล่านี้จะต้องมีสัญชาติ จะ
ต้องชักธงตามกฎหมายระหว่างประเทศ และเรายังไม่มีพระราชบัญญัติ
คุ้มครองอยู่ในการที่จะให้เรือลำหนึ่งลำใดชักธงสัญชาติโดยใช้ธงของ
ประเทศเราแทน ก็จำเป็นจะต้องมีกติกามาค้นหาประเทศกระทำการนี้
เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา

อนึ่ง ข้าพเจ้าขอเรียนว่า เมื่อคราวคอบะทังของญี่ปุ่นแทนราษฎร
จังหวัดลำปางนั้น รัฐบาลได้รับรองว่า ถ้าการราชพิไลซึ่งคนไทยเรา
จะทำไต่เองแล้ว รัฐบาลก็จะไต่รับรองเป็นครั้งคราว พระราชบัญญัติ
เรือสยามน ก็เป็นอันหนึ่งที่สนับสนุนให้คนไทยมีอาชีพในทางเรือ

๑๖.๔๖ น.

นายอำเภอ อิศรางกร ฅอยุชยา (สิงห์บุรี) : ตามที่รัฐบาล
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเรือสยามขึ้นมา ข้าพเจ้าได้พิจารณาเหตุ
ผลตลอดแล้ว เรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญมาก ที่สภาฯ นี้จำเป็นต้องพิจารณา
ต้องคัดค้าน ข้าพเจ้าอยากจะคัดค้าน ตลอดทั้งหลัก การและเหตุผล
ตลอดทั้งนโยบายในร่างพระราชบัญญัติเรือสยามนี้ ปัญหาสำคัญมีว่า

รัฐบาลก็ดี สภาฯ ก็ดี จะสร้างอะไรให้แก่ประชาชน นั้นเป็นความ
 ประสงค์ ที่เราจะเห็นร่วมจุดเดียวกัน แต่เกี่ยวกับการที่เราจะกระทำนั้น
 เราจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำได้แล้วเราต้องกระทำเพื่อช่วยคนไทยจริง ๆ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต้องการช่วยคนไทยเหมือนกัน และข้อ
 การช่วยชาติประเทศเหมือนกัน การที่เราจะช่วยนั้นจะต้องช่วยกันจริง ๆ
 แต่การที่จะช่วยตามพระราชบัญญัตินั้นจะได้ผลก็เพียงไรหรือไม่ การที่
 เราจะช่วยนั้น ในร้อยเปอร์เซ็นต์เราทำได้เพียงหนึ่งก็ยิ่งก็ และในข้อ
 หมายเกี่ยวกับต่างประเทศด้วย

จึงขอยุติตามเหตุผลนี้บอกว่า เรือไคถ้าไม่มีสัญชาติ ถือว่าเป็น
 เรือสลัด ซอนักเป็นความจริง แต่ก่อนมาเราไม่เคยมีการจดทะเบียน
 เรือไค ๆ เพราะปัญหาการเมืองเกี่ยวข้องกันอยู่ ถ้าหากว่าเรา
 ทะเบียนลงไป ปัญหาความเคียดครอนในทาง การเมืองจะเป็นอย่างไร
 ข้าพเจ้าจะเรียนในภายหลัง แต่ในเวลาถ้าหากว่าเราจะจดทะเบียนลง
 ไปแล้ว เรือสยามของเรามีอะไรบ้าง และเรือต่างประเทศเวลานั้นมีมาก
 น้อยเพียงไรเราก็เข้าใจกันอยู่ แต่นั่นแหละ เมื่อเราจะช่วยแล้วเราก็ต้อง
 ช่วยคนไทย ปัญหาข้อเท็จจริงมีว่า เราจะจัดการกับเรือบริษัทต่างประเทศ
 ใดๆ อย่างไร สมมติว่าเรือของบริษัทต่างประเทศบริษัทหนึ่งมีราคาเพียง
 ๔ แสนบาท แต่เขาบอกว่าราคา ๕ ล้านแล้วจะเป็นอย่างไร เราจะช่วย
 ปฏิบัติผล เราจะต้องแรงไปยังผู้แทนของเขา แต่ว่าเมื่อเราแจ้งไปแล้ว
 ปัญหาการเงินจะเกิดขึ้นเป็นขั้นบันได เช่นสมมติว่าราคา คนไทยเราจะเข้า

รับซื้อหรือไม่ ถ้าหากว่าคนไทยไม่เข้ามารับซื้อแล้ว รัฐบาลจะเข้ามารับซื้อหรือไม่ และราคาสัก ๕ แสนแต่เขาบอกว่า ๕ ล้านรัฐบาลจะรับซื้อหรือไม่ ปัญหาอันเป็นปัญหาที่จะต้องขมก้นอก ไม่ใช่ของง่าย นี่เป็นปัญหาที่ข้าพเจ้าชวยมากกล่าวอย่างย่อ ๆ

ท่านเกี่ยวกับปัญหาการเศรษฐกิจ การงาน การค้าต่าง ๆ และการส่งออกไปมากก็ เรากำลังจะเจริญขึ้น แต่เหล่านี้ อยู่ในจอมมือของเราหมดแล้วหรือ ถ้าหากว่าเราจะใช้พระราชบัญญัติไปบังคับภายใน ๒-๓ ปี จริงจัง เรือบางชนิดก็เรวกเว้น เช่นขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันก็รอสตีเป็นต้น แต่เรือในน่านน้ำสยามของเรายังไม่ถึงจังหวัดไหนจังหวัดนั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเศรษฐกิจ แล้วเราจะทำอย่างไร เราเตรียมตัวที่จะทำแล้วหรือ ปัญหาข้อนี้ขอให้สภาฯ เราได้ ไปรศพิจารณาสักหน่อย หลักการที่รัฐบาลวางมานั้นไพเราะจริง ๆ ถ้าหากว่าเป็นไปได้ตามความประสงค์แล้วก็จริง ๆ ถ้าหากว่าเราทำได้ตามความประสงค์แม้เพียงร้อยละ ๑ ก็ยังดี ถ้าทำไม่ได้เสียเลยแล้วก็ต้องเสียใจในภายหลัง ปัญหาข้อนี้เป็นข้อสำคัญ เป็นปัญหาในทางการเมือง รัฐบาลได้เคยทำมาแล้วก็ได้ผลในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นรับซื้อข้าวเปลือก ของใครต่อใคร ซึ่งเป็นคนไทยมาลงโทษได้ แต่ปัญหานี้เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ยอมทำได้ ส่วนปัญหาอันเกี่ยวกับอาชีพระหว่างประเทศ ถ้าหากว่าเรือของเขามาทำลึกลับกฎหมายของเรา เราจะรับซื้อที่เขามาจนศาลไทย ผลปฏิบัติที่นำไปก็จะกระทบกระเทือนรุนแรง ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่าเป็นอย่างไรบ้าง ปัญหา
 เรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญ ข้าพเจ้าขอเรียนว่ากฎหมายทุกฉบับมีเมื่อออก
 ไปแล้วเราปฏิบัติไม่ได้ จะเป็นที่น่าเสียใจจริง ๆ เช่นกฎหมายในเรื่อง
 การบินขึ้นต้น ขอสภาฯ ได้โปรดฟังสักหน่อยว่า เราเคยบริหารอะไร
 ได้ ได้ผลขึ้นมาบ้าง เพียงแต่การบินเล่น ๆ ก็มีผิดเราทำไม่ถลาจะกระทำ
 ปัญหาที่เป็นปัญหาการเมืองซึ่งเราจะต้องพิจารณาหนักให้ที เพราะ
 ฉะนั้นขอให้รัฐบาลพิจารณาว่า ถ้าหากว่ามีกฎเกณฑ์ผิดขึ้นเราสามารถ
 จะกระทำเรื่องของเขามาลงโทษไหม และถ้าหากว่าเกิดขึ้นจริง ๆ แล้ว
 ศาลจะเอาอะไรมาลงโทษเขา และถ้าหากว่าเราทำไปแล้วใครจะเป็นผู้
 ประกันในภัยอันจะเกิดขึ้นแก่ประเทศสยามเรา ถ้าหากว่าไม่มีใครเป็น
 ประกันแล้วรัฐบาลแน่ใจแล้วหรือว่าจะทำไต่ และถ้ามีเรื่องขึ้นแล้วใคร
 จะเป็นผู้รับผิดชอบ สภาฯ เราก็จะต้องรับผิดชอบร่วมกับรัฐบาล ก็
 คือหน้าที่ของเรานั่นเอง ปัญหาที่ข้าพเจ้าได้ ใคร่ครวญนัก ตามที่ข้าพเจ้า
 ได้กราบเรียนแล้วว่าเรามีเจตนาที่จริง ๆ แต่เราจะต้องพิจารณาให้
 หลาย ๆ แง่ เราจะต้องคิดว่าบริหารได้ผลไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 จึงจะควรกระทำไต่ แต่ถ้าหากว่าไม่ได้ผลถึงเช่นนั้นแล้วเราก็ควรระคิด
 ให้มาก ๆ สักหน่อย ข้าพเจ้าอยากเรียนถามรัฐบาลสักหน่อยว่าถ้า
 เกิดเรื่องขึ้นแล้วรัฐบาลจะยึดอะไรเป็นหลัก เพราะในกรณีบางอย่างรัฐ-
 บาลไทยเคยถูกมาแล้ว ไม่ใช่อ้างข้อเท็จจริงอะไรมา เช่นเมื่อคราว

ณัฐขึ้นเข้ามาจับปลาในเขตค้ของเรา นั้นเราทำอะไรเขาไม่ได้เลย เราแค่ช
ว่าเขาทรอ เขาก้หนึ่งเสีย...

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านออกไปนอกเรื่องใหญ่แล้ว พุก
แต่ในเรื่องเล็ก

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : พระราชบัญญัติ
เรือสยามนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าในเวลานี้เรายังไม่ควรจะบัญญัติลงไป เพราะ
ผลปฏิบัติ เราทำไม่ได้ ตาม ความประสงค์ ของ พระราช บัญญัติ ฉะนั้น
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอคัดค้านในหลักการและเหตุผล ตลอดจนใน
รายละเอียดในข้อนี้ เรายังไม่จำเป็นต้องรีบหลักการในพระราชบัญญัติ
ฉะนั้น

๑๖.๕๔ น.

นายเลา เตาลานนท์ (ตราด) : พระราชบัญญัติฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าสภานี้ น่าจะไว้ หลักการไว้ พิจารณาต่อไป เพราะเหตุ
ว่าประเทศสยามเป็นประเทศเอกราช เราควรที่จะได้ มีพระราชบัญญัติ
มานานมาแล้ว แต่เราเพิ่งได้มาเปลี่ยนสนธิสัญญา เราควรจะได้ ใช้
พระราชบัญญัติแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลได้เสนอพระราช
บัญญัตินี้มานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควร ประเทศอื่น ๆ เช่น
อินโดจีนของฝรั่งเศส เขาได้ ใช้พระราชบัญญัติมานานแล้ว เมื่อครั้ง
เรือณัฐขึ้นเข้ามาจับปลาในน่านน้ำสยาม และทหารเรือของเราจับได้...

ประธานสภาฯ: ท่านพุทธะโรมากไป เขาๆ เกิดท่าน อย่า
พุทธะโรเรื่อย ๆ ไป

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด): นอกจากนั้นพระราชบัญญัติ
คณะมนตรีเศรษฐกิจไว้ ให้แก่คนไทยมีอาชีพในการเดินเรือ คือ
ให้คนไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ เราดูตาม
บริษัทเดินเรือ เช่นบริษัทเรือไฟไทย จะหาคนไทยได้ยากเหลือเกิน มี
แต่จีนและมาเลย์เข็นกัน เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลได้สงวนสิทธิไว้
ให้คนไทยนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควร และประเทศอื่น ๆ ซึ่ง
เคยของเราเขาก็มีพระราชบัญญัติมานานแล้ว เพราะฉะนั้นเห็นว่า
เป็นการจำเป็นที่จะต้องพระราชบัญญัติกัน เพราะเราเป็นประเทศเอกราช
ในการที่จะมาขออนุญาตในการโอน หรือขออนุญาตเป็นเจ้าของเรือ
หรือทะเบียนตามพระราชบัญญัติกัน ก็คงสอบสวนฐานะและอะไรต่างๆ
ผู้ที่มาขออนุญาตก็ต้องเป็นบุคคลที่มีฐานะดีแล้ว ไม่น่าจะไ้รับความ
เดือดร้อนอะไร ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติไม่เป็นการกระทบกระ-
เทือนถึงคนจนเลย สภาฯ น่าจะไ้รับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): เพื่อสงวนเวลา ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ลงมติ

นายผล แสนสระดี พ.อ. หลวงชาญสงคราม วัชรอง

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น

ร.อ. ทิพย์ ประสานสุข ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า
 เจ้าขอเสนอหลวงนันทศักดิ์
 มีสมาชิกรับรอง

ร.อ. กุหลาบ กาญจนสกุล ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒)
 ข้าพเจ้าขอเสนอนายเรือเอกหนู แจ่มผล
 มีสมาชิกรับรอง

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ชุน
 พิพัฒน์ โภคา
 มีสมาชิกรับรอง

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุทธรกรม : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงสิทธิสยามการ

นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอ
 เสนอนายชุตี

นายจรัส มหาวงศนันท์ (น่าน) : ข้าพเจ้าขอเสนอนาย
 วุฒิ สุวรรณรักษ์
 มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ครบ ๘ คนแล้ว เลขานุการอ่านชื่อ

เลขาธิการสภาฯ : ๑. พระยาสุรยทุทเสิน ๒. นายเฉลา

๓. ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ๔. หลวงนันทศักดิ์ ๕. ร.อ.

หุญ แจ่มผล ร.ม. ๖. ชุนพิพัฒน์ โภคา ๗. หลวงสิทธิสยาม-
การ ๘. นายชุตติ บัณชานนท์ ๙. นายวชิร สุวรรณวิทย์

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ผู้ที่ได้อ่านชื่อมาแล้ว ๙ นายนี้เข็นกรมการ
วิสามานย์ แปรญัตติภายในวัน

พ.อ. พระบริรักษ์ชัยยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษ-
การ : ขอ ๕ วัน

ประธานสภา ฯ ทางรัฐบาลขอ ๕ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอพักชั่วคราว

พักประชุมเวลา ๑๗๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของนายทอง-
อินทร์ ผู้เสนอไม่อยู่ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรมสิทธิที่ดิน ซึ่งเป็น สภาารณสมัค ของแผ่นดิน ค่ายलय
อำเภอขุขันธ์ จังหวัดอุบลราชธานี ให้วัดหนองเม็ก และโอนกรมสิทธิ
ที่ดินหนองเม็ก ค่ายलय อำเภอขุขันธ์ จังหวัดอุบลราชธานีให้กระทรวง
การคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล

นายคิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช

บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลยั้ง
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ให้วัดหนองเม็ก และโอนกรรมสิทธิ์
ที่ดินหนองเม็ก ตำบลยั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ให้กระ
ทรวงการคลัง ทั้งนี้โดยมีหลักฐานการตั้งที่กล่าวแล้ว

ส่วนเหตุผลก็คือว่า ที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เคมีเป็นที่
ตั้ง สถานคำร้องขอรับประจำอำเภอ ยื่นคืนได้ ข้ายสถานคำร้องขอรับไปตั้ง
อยู่ก่อน แล้วที่นั้นกว้างอยู่ ไม่ได้ใช้ทำอะไร และที่ของวัดก็เช่นเดียวกัน
กัน วัดที่ตั้งอยู่เวลานี้ใกล้ ที่ซึ่งชุมชนชุมมากเกินไป เป็นการขัดข้อง
ในการที่จะประพฤติพรหมจรรย์ ทั้งนี้ทางวัด และทางราชการก็ได้มา
ประชุมปรึกษาคัดลงกันเห็นว่าควรจะแลกเปลี่ยนกันเสีย แต่โดยทาง
ที่จะแลกเปลี่ยนกันนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จะต้องทำ
เป็นพระราชบัญญัติ และเช่นเดียวกันของรัฐบาลเมอจะโอนให้ใครก็
ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ ด้วยเหตุเช่นนี้รัฐบาลจึงได้ขอเสนอร่างพระ
ราชบัญญัตินี้มาเพื่อขอให้สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

พ.อ. พระอุดมโยธารัตน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ลงมติ

ร.อ. ประเสริฐ สุขสมัย ร.น. หลวงประสิทธิ์นรกรรม วัชรอง
ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
รับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปกระ
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ไปรบกวนมืออื่น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เห็นด้วยที่ประชุมรื้อหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการชุดที่ ๓ แปรญัตติภายใน
๓ วัน

นายตรีเอก ชัยนาม รัฐมนตรี: แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาฯ: แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าประชุมอันมีมติ ในวาระต่อไปขอให้พิ-
จารณาร่างพระราชบัญญัติที่มานำของเข้ามาบรรดาที่กรมการแสดังก้าเนก
เป็นความแท้ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล

ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรี ละบบัหนึ่ง
ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๑ มีความว่า เนื่องจากหนังสือสำนัก
นายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ศกนี้ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ที่มานำของเข้ามาบรรดาที่กรมการแสดังก้าเนก เป็นความแท้ พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๑ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมา เพื่อสภาผู้
แทนราษฎรประชุมปรึกษา ความแจ้งอยู่แล้วนั้น ยึดกันคณะรัฐมนตรี
ได้ประชุมปรึกษาลงมติ ขอแก้ ขอ ร่างพระราชบัญญัติที่กล่าวมาข้างต้น
เห็นว่า “ร่างพระราชบัญญัติ ที่มานำของที่กรมการแสดังก้าเนกเป็นแท้

เข้ามา พุทธศักราช ๒๔๖๑” กับข้อความทุกแห่งที่มขช.เห็นว่า
ให้เขียนไปในทำนองเดียวกันด้วย

แปลว่าทางรัฐบาล ขอให้แก้ ข้อพระราชบัญญัติที่ยาวเกินไปนี้ให้
แคบเข้าหน่อย

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี : รัฐบาล ขอเสนอ ร่างพระราช
บัญญัติที่ำนำของที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จเข้ามา โดยมีหลักการ
ว่า ำนำของที่คัดลอกกรมเข้ามา ขวราคาที่มีการแสดงกำเนิดเป็นความ
เท็จ

ทั้งนี้โดยมีเหตุผลว่า สภานิติบัญญัติให้ความเห็นชอบในสนธิสัญญา
กี่ยี่สิบปี ประเทศหลายประเทศด้วยกัน ในสัญญาเหล่านั้นมีสนธิสัญญา
ระบียบหนึ่งก็องฤฤษ ข้อ ๑๒ มีความว่า

“(๑) อัครราชทูตทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะไ้ห้ามการนำของใดๆ
เข้ามา และจะไ้จับกุมการยักของใดๆ ในเมื่อนำเข้ามาในอาณาเขต
ของตน ซึ่งเป็นของที่มีด้อยค่า ุบาย ค่าพรวณนา หรือการแสดง
อื่นๆ ซึ่งแดงหรือแะโดยประจักษ์แจ้งว่าของนั้นๆ ไ้ทำคัดลอก
ในอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าหากว่าค่าแดงหรือข้อแะดังกล่าว
แล้ว,บนความเท็จ และอีกประการหนึ่ง จะไ้คุ้มครองขวราคาผลิตภัณฑ์
ที่นำเข้ามา จากการแข่งขันโดยดลซึ่งสันทยาขสันกว่าขนาดและโดย
ม้วนผ่านผลิตภัณฑ์

(๒) บทแห่งข้อนี้ไม่เป็นอันตั้งบังคับ ข้อผูกพันใด ๆ ที่ระโหด
ของผ่านแดน

การห้ามดังกล่าว จะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ
อำนาจก็มีอยู่แล้วตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๘

การที่จะไม่ให้ ข้อห้ามแห่งของผ่านแดน ก็มีอำนาจ อยู่แล้วตาม
ความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๘

ส่วนการคุ้มครอง บรรดาผลิตภัณฑ์ ที่นำเข้ามา จากการ แข่งขัน
โดย ทรอสส์ เส้นใย สังกะสี ขนาด และโดย ม้วน ผ้าฝ้าย ผัก ขนาด
มาตรา ๓๑๐ แห่งกฎหมายลักษณระอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ครอบงำอยู่แล้ว
รัฐบาลจึงได้ พิจารณา เห็นสมควรเสนอร่าง พระราชบัญญัติ กิ่งที่
ได้ตกลงมานี้ เพื่อยุติการโหด เช่นไปตามสัญญา หวังใจว่าสภาอัน
คงจะพิจารณาเรียบร้อย

๑๗.๓๗ น.

ค. สงวน พระยุงพงศ์ (ปวงจันทร์): ตามที่รัฐบาลเสนอร่าง
พระราชบัญญัตินี้มา โดยส่วนรวมแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่มีข้อสงสัย
ที่จะถามรัฐบาล ว่ามาตรา ๒๒ บังคับว่า ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปนั้น เรื่อนนี้อาจจะทำความ
เดือดร้อนให้แก่พ่อค้าประชาชน เพราะเหตุว่าบรรดาสินค้าซึ่งพ่อค้ามี

กรณีผูกพันกับต่างประเทศ สิ้นค่าน้ำอาจะยังไม่ได้เข้ามา ถ้าหากว่า
 ทำเช่นนั้นแล้วจะเป็นการกระทบกระเทือนแก่พ่อค้าเกินไป จึงขอพ่อค้าจะ
 เป็นชนชาติใดก็ตาม ข้าพเจ้าไม่โทษสนับสนุนพ่อค้าเหล่านั้น แต่ผูกตาม
 หลีกทวิ่ๆ ไปแล้วก็น่าจะพิจารณา เพราะฉะนั้นในเรื่องที่แสดงสิน-
 ค้าเป็นเท็จนี้ ข้าพเจ้าอยากทราบข้อเท็จจริงจากรัฐบาลก่อนที่
 พระราชบัญญัติคนจะนำเข้าสู่สภาฯ นั้น กรมศุลกากรได้รับเรื่องเช่น
 ปรากฏมาแล้วหรืออย่างไร แล้วเมื่อของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นว่าของสิ่งหนึ่ง
 ซึ่งทำจากประเทศญวน แต่ของนั้นได้บอกว่าได้จากประเทศอื่น จะ
 เป็นประเทศใดก็ตาม บางทีพ่อค้าต้องการจะเสียภาษีให้แก่รัฐบาล ก็
 บอกว่าของนั้นมาจากประเทศญวนแต่แท้จริงสินค้านั้นมาจากประเทศที่มี
 ภาษีสูง แล้วทางฝ่ายเจ้าหน้าที่บางทีอาจจะเก็บเงินของอย่างทราวดอก
 ตามสภาพ หรือเงินของต่างชาติ ชาวต่างชาติมีราคาสูงก็ได้ ในเรื่องนี้
 รัฐบาลเคยขอพร้องมาแล้วประการใดหรือไม่ ก่อนที่สภาฯ จะรับหลัก
 การที่กำหนดขึ้นเองที่สภาฯ นี้จะใคร่ตรวจหาเหตุผลให้ตระหนัก...

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านพูดสมมติเอามาก

ด. สวงน พะยุงพงศ์ (ยวาทินยว) : ถ้าหากว่าท่านประธาน
 ไม่ได้ข้าพเจ้าสมมติ ข้าพเจ้าถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ขอให้รัฐ-
 บาลชั่งตวงแล้ว แล้วในเรื่องที่ให้อานาจแก่อธิบดีในเรื่องที่วางกฎเกณฑ์
 มาตราส่วนนี้ ข้าพเจ้าสงสัยอย่างยิ่งว่า อธิบดีกรมศุลกากรนั้น จะวาง
 กฎเกณฑ์นั้นอย่างไร เพียงใด ถ้าหากว่าไม่แสดงรายละเอียดอย่างชัด

เงิน หรือรัฐบาลเองไม่แข็งแรงให้แข็งซิคแล้ว จะเป็นการกระทบกระเทือนต่อ
พ่อค้าเกินไป จึงอยู่พระราชบัญญัตินั้นจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ
เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลแข็งแรงในเรื่องนี้ด้วย หากไม่แล้วสักวันหรือมีบาย

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: การที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระ
ราชบัญญัตินั้นมา โดยให้ใช้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป ก็โดยที่รัฐบาลพิจารณาเห็นว่าเป็นการเหมาะสมแล้ว เราได้ใช้
สนธิสัญญาบังคับอังกฤษ โดยได้แลกเปลี่ยนสัตยาบันแล้ว ท่านผู้เสนอ
เห็นว่าควรจะมีประกาศใช้พระราชบัญญัติ เรียกว่าให้พ่อค้ารู้ล่วงหน้า
ขัญญาในเรื่องนี้เกี่ยวกับในเรื่องศีลธรรม เมื่อเราอยู่แล้วว่าของนั้นไม่
ได้ทำในประเทศนั้น แต่กำเนิดที่ทำจากประเทศเมืองฝรั่ง เป็นการ
หลอกลวงประชาชนให้หลงใหล นี้ถือว่าเป็นของวิเศษแล้วเสียเงินเสียทอง
เช่นนั้น เป็นการเสียหายแก่ประชาชนที่ใช้ของนั้นมาก เราควรจะมีพระ
ราชบัญญัติก่อนใช้สนธิสัญญาเสียด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นเหตุผลอันนั้นก็
เป็นอันฟังไม่ขึ้น ถ้าเราทำเช่นเหตุให้ช่วยผู้ประพฤติผิดศีลธรรม

ส่วนในเรื่องที่ผู้ถามบอกว่า มีกรณีข้างหรือไม่ ก็ปรากฏว่ามี ใน
เมื่อปรากฏว่ามีเครื่องหมายปลอมแปลง แต่นั้นตามกฎหมายก็มีผู้ร้อง
เรียนขึ้นมา นั้นในกรณีเช่นนั้นก็ไปเข้ากฎหมายลักษณะอาญา เข้าใจ
ว่ามาตรา ๓๑๐

ในเรื่องข้อบังคับว่า ให้อธิบดีมีอำนาจ ไม่ได้อยู่ในประเด็นของ
พระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัตินี้ห้ามนำของเข้ามา คือ ซิมเปอร์ด

เรามีกฎหมายช่วยเหลือคุ้มครองเขาอย่างไรหรือไม่ ส่วนหลักเกณฑ์ที่ท่านว่าอธิบดีกรมศุลกากรระลอกนี้กับนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เกี่ยวกับประเด็น แล้วนั้นข้าพเจ้าคิดว่าท่านอาจจะติดตามได้ชั้นกรรมาธิการ

๑๗.๕๑ น.

นายเปี่ยม บุลยะโชติ (นครศรีธรรมราช) : สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่กระทบกระเทือนราษฎรประการใด ถ้าจะอภิปรายมากไป เกรงว่าจะกระทบกระเทือนระหว่างชาติ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

นายอรุณ ทองชัยโชติ พ.อ. หลวงวิจิตรสงคราม วัชรอง

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจัย ผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ขอให้ยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๘๒ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภา ฯ : เห็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี : ส่งกรรมาธิการสามัญไว้

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ แปรญัตติ
ภายในกวัน

นายติเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: โดยที่เรื่องนี้รัฐบาลยกภาระข้อ
ให้ ได้ผ่านก่อนแล้วก็ขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติ

ในวันพรุ่งนี้ ขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการชก
กันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ ขอให้เลขาธิการ
อ่าน

เลขาธิการสภาฯ: พระราชบัญญัติว่าด้วยการชกกันแห่งกฎ-
หมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา
๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา
๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา
๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑
ประธานสภาฯ: หมกวรรที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวรรที่

๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่ใด แก่ ไขจนควรระงับออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยกรมชชน

สมาชิกยกมือ ๘๒ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกรมชชน
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าออกพระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับเป็นกฎหมายได้ วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอขางกระบี่ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล

พ.อ. หลวงเสรีเริงฤทธิ รัฐมนตรี: ที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอขางกระบี่ จังหวัดพระนคร เข้ามานี้ ก็โดยมีหลักการว่า เพื่อจัดการเวนคืนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอขางกระบี่ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๑ ให้เป็นสมบัติของกรมรถไฟ

เหตุผลที่โดยที่กิจการของกรมรถไฟได้ขยายขึ้นเป็นลำดับ สถานทีและบริเวณที่ดินของโรงงานมักกะสัน เท่าที่มีอยู่แล้วก็เคยไม่พอที่จะใช้ในการประกอบและซ่อมรถต่าง ๆ ให้ทันกับความต้องการได้ จึงจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินเพื่อขยายสถานที่และบริเวณที่ดินของโรงงานมักกะสันให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๑๗.๔๗.๒.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติขนานนาม ข้าพเจ้ารู้สึกชังใจและขอคัดค้าน คือว่าการที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติเพื่อเวนคืนที่ดินในเขตอำเภอสุคิรินและอำเภอบางกระษัตรี โดยมากราษฎรมีที่ทำมาหากินโดยละเพาะคนละเล็กละน้อย และในเมืองทางรัฐบาลเวนคืนที่ดินเหล่านั้นไปโดยละเพาะอย่างรัฐบาลมีที่ดินถึงกว่าภาคชอชายกันในตัววระชอชอชชาย โดยมากรัฐบาลให้ค่ากว่าราคาชอชชายกันมาก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ผู้ที่ถูกเวนคืนที่ดินนั้นก็ย่อมจะได้รับความสะดวกอันเป็นธรรมดา คือที่ดินไร่หนึ่ง ถ้าราคาชอชชายกันประมาณไร่ละ ๔๐๐ บาท รัฐบาลให้เพียงไร่ละ ๑๐๐ บาท หรือ ๒๐๐ บาท เมื่อราษฎรมันไปถูกเวนคืนไปแล้วและได้ค่าเท่า ก็ไม่สามารถจะไปชอชกับคนอื่นเพื่อทำอาชีพของเขาได้ เหตุฉะนั้นแหละ ข้าพเจ้าจึงคัดค้าน เพื่อขอให้รัฐบาลคำนึงในข้อที่ระใหราคา และอีกประการหนึ่งขอให้รัฐบาลได้คิดให้มากกว่าในเมืองเราเวนคืนที่ดินไปแล้ว ก็อย่าให้เป็นอย่างที่ดินเช่นที่พระโขนง เมื่อเวนคืนไปแล้วก็เวนคืนกลับมา ในเมืองเจ้าของเขาไม่ยินยอม เพราะว่ารัฐบาลให้ราคาที่ดินต่ำกว่าที่เขารวมมาก

ร.อ. ประเสริฐ สุขสมย์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะโรงงานมักกระสันักเงินส่วนรวมของประชาชน เป็นเงินนี้จำ-

นวนไม่น้อย เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าล้าน ๆ เพราะฉะนั้นในการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์คราวนี้ ความปกติแล้ว เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนนั้น
 ทมิสมาชคณิตหนึ่งได้กล่าวว่า จะเป็นการเคอะคร้อในการที่ต้องถูกเวน
 คืนนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย ความปกติแล้วราษฎรที่อยู่โดยลมหัก-
 กระลัก ช่างทำนา แลวนาที่ใดก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่าความปกติแล้วโดย
 มากชาวนามักจะชอบขายที่ดิน ถ้าหากว่าถูกเวนคืนที่ดินแล้ว ข้าพเจ้า
 เชื่อแน่ว่าชาวนามาจะพึงพอใจมากทีเดียว เพราะการขายนาให้
 แก่รัฐบาลนั้น ไม่ใช่รัฐบาลจะไปกดขี่เขาไว้ละ ๒๐๐-๓๐๐ หรือ
 ๕๐๐ บาทก็ทำไม่ ความปกติก็จะต้องกรมการพิจารณาราคาเท่านั้น
 เท่านั้น แล้วจึงจะทำการเวนคืนที่ดินนั้นได้

ความปกติแล้วโรงงานมักกระสันเราก็คงอยู่แล้วว่า เป็นจำนวนเนื้อ
 ที่รัฐบาลได้จ่ายเงินไว้เป็นจำนวนไม่น้อยเลย ถ้าหากว่าไม่สามารถจะ
 เวนคืนได้ ก็ไม่สามารถจะตั้งโรงงานหรือขยายโรงงานให้ใหญ่โต
 ออกไป ถ้าหากว่าจะไม่ขยายโรงงานมักกระสันไปตั้งที่อื่น เงินของรัฐ-
 ภายจะต้องย้อยย่นเป็นอันมากทีเดียว ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มี
 เรื่องที่จะต้องพดกันมาก เพราะว่าถ้าวเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แต่ก่อนๆ
 นานๆ ที่เราไม่ม โรงงานตั้งอยู่ที่นั่น เช่นอย่างการตั้งสถานีวิทยุ แล
 การตั้งกองทหารแต่เดิมไม่มีกองทหารเราก็คงเวนคืนกันได้ แล้วเรา
 ก็ไม่ควรจะมีความข้องใจในเรื่องนี้ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นจะมีเรื่อง

อะไรที่จะพูด จึงขอเสนอให้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
คณะรัฐมนตรี

มีสมาชิกบริวารของ

นายอรุณ ทองบัวโชติ (พระนคร): ข้าพเจ้าขอแยกอภิ-
ปรายต่อไป

มีสมาชิกบริวารของ

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นควรแยกอภิปรายต่อไป ขอได้
ไปรบกวนมือชน

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ ไปรบกวนมือชน
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป ขอได้ ไปรก
กวนมือชน

สมาชิกยกมือ ๗๘ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ ไปรบกวนมือชน

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง พระ
ราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป

พ.อ. หลวงเสรีเริงฤทธิ รัฐมนตรี : พระราชบัญญัติฉบับนี้
ก็ไม่มีข้อความอย่างไร ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาตรวจดู

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ :

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่อำเภอตุสสิต อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร
พุทธศักราช ๒๔๘๑

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนที่ดินและ
อสังหาริมทรัพย์ อย่างอื่น ตามที่กำหนดเขตไว้ ในพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขต ที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอตุสสิต อำเภอบาง
กะปิ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{นี้}ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวน
คืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอคูคต อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระ-
นคร พุทธศักราช ๒๔๘๑"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^{นี้}ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจ-
จานเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืน ที่ดินและ อสังหาริมทรัพย์ อย่างอื่น ดังได้
กำหนดเขต^{ไว้} ในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ^{นี้}ให้แก่กรมรถไฟ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เศรษฐการ มีหน้าที่
รักษาการให้ ^{เป็น}ไปตามพระราชบัญญัติ^{นี้}

ประธานสภาฯ: หมควาระที่ ๒ แล้ว ค่อยไปพิจารณาในวาระ
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ^{นี้}ควรออกใช้ เป็นกฎหมาย
ได้ ขอให้ ไปรคยกม^{นี้}ขอขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๘ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยกม^{นี้}ขอขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่า พระราชบัญญัตินี้ ออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไปมีร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของหลวงศรีสุพรรณิกิจ ผู้เสนอ
ไม่มา หมอกระเบียบวาระ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา

โมรา ฤๅกลาง
น.ต. จิบ ศรีโพบูลย์
ฟอง สัทธธรรม
ปรีกษ์ แก้วปลั่ง
ต๋อย ชุมสาย
เตียง ศรีจันทร์
เจมชาติ บุญรัตพันธ์
นัม เรื่องเกษตร
ทองด ณาพสันธิ์
ตรวจแล้ว ๑๑/๑๒/๕๑

ประเสริฐ บัฒมะสุนันท์
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ศิริ อินทร
ถิน จุฑะรพ
สุรินทร์ ลีพลากร
เล็ก จารุณี
วิศิษฐ์ ลูกอิน
ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร